

ČESKÁ REPUBLIKA

ROZSUDEK

JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v hlavním líčení dne 9. října 2017 senátem složeným z předsedkyně senátu Mgr. Ing. Dagmar Bordovské a přísedících soudců Václava Obhlídala a Ireny Stavělové

t a k t o :

Obžalovaný

T. J.,

nar. XXXXX,

trvale bytem XXXXX,

t. č. ve vazbě ve Věznici XXXXX,

j e v i n e n, ž e

1)

minimálně v období od 1. 2. 2013 do 30. 11. 2013 provozoval v anonymní síti XXXXX dostupný na adrese XXXXX, který vytvořil za účelem zprostředkování prodeje různého zboží či služeb, především návykových látek uvedených v přílohách č. 1 až 7 nařízení vlády č. 463/2013 Sb., o seznamech návykových látek, k zákonu č. 167/1998 Sb., o návykových látkách a o změně některých dalších zákonů, kdy k zacházení s nimi je třeba povolení dle uvedeného zákona, kterým však nedisponoval, platby v uvedeném internetovém obchodě probíhaly prostřednictvím digitální měny bitcoin („BTC“), přičemž za zprostředkování každé jednotlivé obchodní transakce obchodu byla stanovena provize, která byla následně zaslána na transportní bitcoinovou adresu XXXXX patřící obžalovanému, který tak za zprostředkování výše uvedených obchodů s návykovými látkami získal jako provizi nejméně 679,31231647 BTC, to je nejméně 842.711,36 Kč,

t e d y

neoprávněně zprostředkoval jinému omamnou a psychotropní látku a spáchal takový čin v úmyslu získat pro sebe značný prospěch,

2)

jako provozovatel a administrátor internetového obchodu XXXXX, dostupného na adrese XXXXX v anonymní síti XXXXX, v době od 00:08 hodin do 11:43 hodin dne 1. 12. 2013 z 5 438 jednotlivých bitcoinových adres blíže neustanovených anonymizovaných zákazníků obchodu XXXXX, ke kterým měl přístup, neboť disponoval privátními klíči celé peněženky obchodu, odcizil celkem 840,70 BTC, v hodnotě 16.156.123,- Kč dle přepočtu podle aktuálního kurzu BTC v den převodu, které převedl na svoji soukromou transportní bitcoinovou adresu XXXXX, načež takto získané bitcoiny použil pro svoji osobní potřebu,

t e d y

přisvojil si cizí věc tím, že se jí zmocnil a způsobil tak škodu velkého rozsahu,

3)

od blíže nezjištěné doby nejpozději do dne 12. 4. 2016, ačkoli není a nebyl držitelem zbrojního průkazu, přechovával v rodinném domě XXXXX,

- loveckou brokovnici - dvojku lankasterku, bez označení výrobce, ráže 16/16, přičemž šlo o zbraň kategorie C podle § 6 písm. b) zákona č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu, ve znění pozdějších předpisů,
- jednoranovou pistoli blíže neurčené výroby, označenou nápisy „DEUTSCH & Co.“, „KR“ a číslem „07“, ráže 22 Flobert CB / 6 mm ME - Flobert Court, přičemž šlo o zbraň kategorie B dle § 5 písm. c) zákona č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu, ve znění pozdějších předpisů,
- upravenou jednoranovou pušku tuzemské výroby SPIELBERG Brno, model 200 F „CARBINE“, původně ráže 6 mm ME - Flobert Court, výr. číslo 2-15-00-0512, přičemž šlo o zbraň kategorie C podle § 6 písm. a) zákona č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu, ve znění pozdějších předpisů,
- jednoranovou pušku – větrovku, ruského výrobce zn. EDgun, model Matador, ráže 5,5 mm, v. č. 0038, přičemž šlo o zbraň kategorie C podle § 6 písm. c) zákona č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu, ve znění pozdějších předpisů,
- jednoranovou pušku – malorážku francouzské výroby „Ch. Andreis & Fils a Nice“, označenou typem „SCOLAIRE PREFEREE“, ráže .22 Long Rifle, výr. číslo 5219, přičemž šlo o zbraň kategorie C podle § 6 písm. a) zákona č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu, ve znění pozdějších předpisů,

- jednoranovou pušku – malorážku německé výroby ERMA, typ „DEUTSCHES SPORTMODELL“, ráže .22 Long Rifle, výr. číslo 6049, přičemž šlo o zbraň kategorie C podle § 6 písm. a) zákona č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu, ve znění pozdějších předpisů,
- 10 kompletních ostrých nábojů do brokovnice ráže 16, tuzemské výroby (Sellier & Bellot), typ „RED AND BLACK“,
- 25 kompletních ostrých nábojů do brokovnice ráže 12, tuzemské výroby (Sellier & Bellot), typ „TRAP 24 SUPER“,
- 1 kompletní ostrý náboj ráže .45 Auto, tuzemské výroby (Sellier & Bellot),
- 1 kompletní ostrý náboj ráže .22 Short,
- 323 kompletních ostrých nábojů ráže .22 Long Rifle, z toho: 97 ks tuzemské výroby zn. Sellier & Bellot, typ „SB STANDARD“, 176 ks amerického výrobce zn. Winchester, typ „SUBSONIC“, a 50 ks amerického výrobce zn. Winchester, typ „SUBSONIC HOLLOW POINT“,
- 199 kompletních ostrých nábojů ráže .22 Short tuzemské výroby zn. Sellier & Bellot,
- 3 upravené náboje ráže .22 Long Rifle zahraniční výroby,
- 25 kompletních ostrých nábojů do brokovnice ráže 12, tuzemské výroby (Sellier & Bellot), typ SKEET 24 SUPER,
- 1 kompletní ostrý náboj ráže 9 mm Luger tuzemské výroby (Sellier & Bellot),

t e d y

bez povolení přechovával střelnou zbraň a ve větším množství střelivo.

T í m s p á c h a l

- zvlášť závažný zločin nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy podle § 283 odst. 1, odst. 3 písm. b) trestního zákoníku (v bodě 1),
- zvlášť závažný zločin krádeže podle § 205 odst. 1, odst. 5 písm. a) trestního zákoníku (v bodě 2),
- přečin nedovoleného ozbrojování podle § 279 odst. 1 trestního zákoníku (v bodě 3),

a z a t o s e o d s u z u j e

podle § 283 odst. 3 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 1 trestního zákoníku k úhrnnému trestu odnětí svobody v trvání **9 (devíti) let.**

Podle § 56 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku se obžalovaný pro výkon trestu zařazuje do věznice **se zvýšenou ostrahou.**

Podle § 70 odst. 1 trestního zákoníku se obžalovanému ukládá trest propadnutí věci, a to 0,52794 BTC, jež byly převedeny na bitcoinovou adresu XXXXX ve správě Finančního odboru PČR.

Podle § 70 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se obžalovanému ukládá **trest propadnutí věci**, a to

- lovecké brokovnice - dvojky lankasterky, bez označení výrobce, ráže 16/16,
- jednoranové pistole blíže neurčené výroby, označené nápisy „DEUTSCH & Co.“, „KR“ a číslem „07“, ráže 22 Flobert CB / 6 mm ME - Flobert Court,

- upravené jednoranové pušky zn. SPIELBERG Brno, model 200 F „CARBINE“, původně ráže 6 mm ME - Flobert Court, výr. číslo XXXXX, včetně optického zaměřovače s montáží,
- jednoranové pušky – větrovky ruského výrobce zn. EDgun, model Matador, ráže 5,5 mm, v. č. 0038, včetně optického zaměřovače s montáží,
- jednoranové pušky – malorážky francouzské výroby „Ch. Andreis & Fils a Nice“, označenou typem „SCOLAIRE PREFEREE“, ráže .22 Long Rifle, výr. číslo XXXXX,
,
- jednoranové pušky – malorážky německé výroby ERMA, typ „DEUTSCHES SPORTMODELL“, ráže .22 Long Rifle, výr. číslo XXXXX, včetně koženého řemene a optického zaměřovače zn. FARBER s montáží,
- krabičky nábojů zn. Sellier & Bellot, Red &BLACK, obsahující 8 ks nábojů, vel. 16,
- krabičky nábojů zn. Sellier & Bellot, TRAP 24 SUPER, obsahující 25 ks nábojů, vel. 12,
- ostrého náboje ráže .45 Auto, tuzemské výroby (Sellier & Bellot),
- ostrého náboje ráže .22 Short,
- 323 ostrých nábojů ráže .22 Long Rifle, z toho: 97 ks tuzemské výroby zn. Sellier & Bellot, typ „SB STANDARD“, 176 ks amerického výrobce zn. Winchester, typ „SUBSONIC“, a 50 ks amerického výrobce zn. Winchester, typ „SUBSONIC HOLLOW POINT“,
- 199 ostrých nábojů ráže .22 Short tuzemské výroby zn. Sellier & Bellot,
- 3 upravených nábojů ráže .22 Long Rifle zahraniční výroby,
- 25 ostrých nábojů do brokovnice ráže 12, tuzemské výroby (Sellier & Bellot), typ SKEET 24 SUPER,
- ostrého náboje ráže 9 mm Luger tuzemské výroby (Sellier & Bellot),

které jsou uloženy v režimovém skladu OSZBM Brno.

Podle § 70 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku se obžalovanému ukládá trest propadnutí věci, a to finančních prostředků **ve výši 39.525,- Kč** na účtu Policie ČR, KŘP JMK, Odbor rozpočtu a účetnictví u ČNB, a finančních prostředků zajištěných na účtech, jejichž majitelem je obžalovaný, vedených

- u Air Bank, a. s., účet č. XXXXX, ve výši 18.631,44 Kč,
- u ČSOB, a. s., účet č. XXXXX, ve výši 687.846,88 Kč,
- u ČSOB, a. s., účet č. XXXXX, ve výši 185.798,16 Kč,
- u ČSOB, a. s., účet č. XXXXX, ve výši 7.906,55 Kč,
- u ČSOB, a. s., účet č. XXXXX, ve výši 157.715,97 Kč,
- u FIO banky, a. s., účet č. XXXXX, ve výši 155,84 Kč,
- u MONETA Money Bank, a. s., účet č. XXXXX, ve výši 676.785,19 Kč,
- u Slovenskej sporiteľni, a. s., účet č. XXXXX, ve výši 60.468,51 €.

Podle § 226 písm. c) trestního řádu se obžalovaná

E.J.,

roz. B.,

nar. XXXXX,

bytem XXXXX,

zprošťuje obžaloby pro skutek, jehož se měla dopustit tím, že měla

v období od 21. 10. 2013 do 9. 1. 2014 převést na své bankovní účty vedené u Air Bank a. s. (č. ú. XXXXX), u Moneta Money Bank, a.s. (dříve GE Money Bank, a.s., č. ú. XXXXX),

u Československé obchodní banky a.s. (č. ú. XXXXX), u České spořitelny a.s. (č. ú. XXXXX) a u Fio banky a.s. (č. ú. XXXXX), celkovou částku ve výši 4.181.139,44 Kč a dále dne 15. 01. 2014 převést na bankovní účet svého manžela T.J. vedeného u Air Bank a.s. (č. ú. XXXXX) částku ve výši 820.484,50 Kč, celkem tedy finanční prostředky ve výši 5.001.623,94 Kč, které na výše uvedené účty měla zaslat ze svého účtu vedeného u bitcoinové směnárny XXXXX, se sídlem XXXXX, v níž došlo ke směně 802,75856589 BTC, které jí byly zaslány jejím manželem z 96 bitcoinových adres obchodu XXXXX a dále z jeho transportních bitcoinových adres XXXXX přičemž měla vědět, že se jednalo o bitcoiny, jež T.J. získal z provizí za zprostředkování obchodů zejména s návykovými látkami v internetovém obchodě XXXXX, a dále bitcoiny, které T.J. odcizil dne 1. 12. 2013 zákazníkům v témže internetovém obchodě,

v čemž byl spatřován zločin legalizace výnosů z trestné činnosti podle § 216 odst. 1 písm. a), odst. 4 písm. c) trestního zákoníku,

neboť nebylo prokázáno, že tento skutek spáchala obžalovaná.

Podle § 101 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku **se zabírá** upravená jednoranová puška zn. XXXXX, původně ráže 6 mm ME - Flobert Court, výr. číslo XXXXX, včetně optického zaměřovače s montáží, a plastová krabička malospotřebitelského balení 100 ks nábojů ráže 6 mm ME - Flobert Court tuzemské výroby zn. Sellier & Bellot, obsahující kovový blok s nábojovou komorou pro náboje ráže 6 mm ME - Flobert Court nebo .22 Flobert CB, které jsou uloženy v režimovém skladu OSZBM Brno.

O d ů v o d n ě n í:

Dokazováním provedeným u hlavního líčení byl zjištěn skutkový stav tak, jak je popsán v odsuzující části rozsudku, týkající se obžalovaného T.J..

Ve věci byl vyslechnut obžalovaný T.J., dále soud vyslechl spoluobžalovanou E.J., k důkazu byli slyšeni svědci, konkrétně K.B., J.D., M.H. (soud k důkazu předvolal za účelem výslechu svědka rovněž dědečka obžalovaného J.G. a otce obžalovaného M.J., ti

nicméně využili svého práva ve věci vedené proti přímému příbuznému nevypovídat). Výpovědi svědků soud nicméně hodnotí jako okrajové, byť hodnověrné, za stěžejní důkazy považuje listiny, jak bude rozvedeno dále. Rovněž byly k důkazu čteny znalecké posudky z oboru ekonomika, odvětví ceny a odhady, konkrétně znalecký posudek vypracovaný RNDr. Jiřím Handlířem, CSc., jehož předmětem bylo ocenění elektroniky a výpočetní techniky, dále pak znalecký posudek znalce Ing. Aloise Skoupého, který oceňoval zbraně a střelivo. K důkazu soud především vyslechl znalce RNDr. Vlastimila Klímu a opakovaně Ing. Aleše Jandu, kteří zpracovávali znalecký posudek z oboru kybernetika, odvětví výpočetní technika, ze stejného oboru byl vyslechnut také znalec Ing. Radek Loub, jehož původně písemně podaný znalecký posudek předložila obhajoba z vlastní iniciativy. Dokazování bylo doplněno čtením posudku znaleckého ústavu z oboru informatika, a to Fakulty informatiky Masarykovy univerzity v Brně.

Pokud jde o konkrétní skutková zjištění k jednáním uvedeným pod body 1 a 2 výroku, soud zejména odkazuje na protokol o provedení domovní prohlídky a prohlídky jiných prostor a pozemků ze dne 30. 7. 2014 (č. l. 589 – 602), kdy domovní prohlídka v místě bydliště obžalovaného byla provedena na základě řádného příkazu Okresního soudu v Břeclavi, je považována za zákonnou a obsah protokolu je zcela použitelný jako podklad pro skutková zjištění. Z protokolu vyplývá, že mimo jiné byl zajištěn mobilní telefon HTC One stříbrné barvy, jehož obsah byl podroben příslušnému znaleckému zkoumání.

Pokud jde o znalecký posudek znalce RNDr. Vlastimila Klímy, ten se nejprve zabýval v rámci svého písemného vyhotovení, na které u hlavního líčení odkázal, jednotlivými pojmy, které se vztahují obecně k anonymizovanému tržišti, zabýval se otázkou softwarového systému XXXXX, osvětloval fungování anonymizovaného tržiště XXXXX, které bylo provozováno v roce 2013 a jež bylo dostupné pouze pomocí anonymizačního internetového prohlížeče XXXXX. Ten má podobné funkce jako obyčejný prohlížeč, je tedy s ním možné prohlížet obsah internetu, navíc může prohlížet i ty stránky na internetu, které nejsou obyčejným prohlížečem viditelné, zejména pak skrývá IP adresu uživatele, když v běžném internetovém prohlížeči se IP adresa žadatele o spojení neutajuje. Po spuštění anonymizačního prohlížeče XXXXX bylo tržiště XXXXX dostupné na odkazu XXXXX. Uvedené tržiště zprostředkovávalo obchody mezi kupujícími a prodávajícími tak, že kupující ani prodávající nebyli zjistitelní pomocí svých IP adres, což jim poskytovalo anonymitu. Za zprostředkování obchodu pak tržiště účtovalo určitý procentuální poplatek. Znalec dále uvedl, že na běžném internetu byla provozována stránka XXXXX, která obsahovala odkaz, jak se dostat na stránky anonymizovaného tržiště XXXXX prostřednictvím anonymizačního prohlížeče XXXXX. Tato propagační stránka na běžném internetu byla hostována na serveru, který dle znalce patřil TJ.. Znalec odkazoval na internetovou službu XXXXX, podle které byla zaregistrována dne 14. 12. 2013, tedy velmi krátce po spuštění oficiálního tržiště XXXXX na síti XXXXX dne 1. 2. 2013.

U hlavního líčení znalec doplňoval, že ve světě existovalo několik nelegálních anonymizovaných tržišť, drog a zbraní, kdy jedním z nich bylo velké a zavedené tržiště XXXXX. Dne 1. 2. 2013 pak bylo spuštěno konkurenční anonymizované tržiště XXXXX, přičemž do 2. 10. 2013 na tržišti probíhalo jen několik desítek obchodů. Z každého obchodu mělo tržiště provizi, avšak od ledna do října byly obchody i provize mizivé. Dne 2. 10. 2013 bylo tržiště XXXXX uzavřeno, od této chvíle nastal přesun obchodů na nepříliš známé

anonymizované tržiště XXXXX. Během jednoho měsíce se zmnohonásobil počet obchodů na tržišti XXXXX. Dle znalce provize z tohoto tržiště od počátku proudily na tzv. transportní adresu XXXXX (dále pouze XXXXX) a dále do směnárny XXXXX na účty obžalovaného, jeho manželky a M.J.. Dne 21. 11. 2013 zřejmě z důvodu špatného zabezpečení bitcoinové peněženky tržiště z ní bylo ukradeno 5.310 bitcoinů (skutek je označován jako tzv. „velká krádež“). Než se zpráva o vykradení roznesla, do peněženky XXXXX ještě proudily několik dní další bitcoiny. Dne 1. 12. 2013 došlo k tzv. „malé krádeži“, kdy bylo vyvedeno 840,7 bitcoinů, z toho 454 bitcoinů převedeno přes tzv. transportní adresu XXXXX (dále jen XXXXX) do směnárny XXXXX na účet obžalovaných a M.J., zbytek na neznámé adresy. Pokud jde o propojení tržiště XXXXX s osobou obžalovaného T.J., znalec především uvedl, že vycházel z výpisu ze směnárny XXXXX, kde je jako vlastník depozitních adres uveden T.J., příp. jeho manželka a jeho otec, pokud jde o transportní adresy XXXXX a XXXXX, odkazoval pouze na to, že přes ně proudily bitcoiny na depozitní adresy obžalovaného a jeho příbuzných ve směnárně XXXXX, které jsou identifikovány.

Znalec dovodil, že autorem a provozovatelem tržiště XXXXX byl právě obžalovaný T.J., kdy nejprve vycházel z analýzy přezdívek, které byly jednoznačně obžalovaným J. používány, především se jednalo o přezdívky XXXXX, XXXXX, XXXXX a XXXXX, kdy znalec osvětlil, že s jistotou uvedené přezdívky používal právě obžalovaný, a to často přes běžný e-mail v prostředí internetu, tedy ve veřejné části internetu, v podrobnostech odkazoval na písemné vyhotovení posudku. Pod uvedenými přezdívkami řešil zjevně autor a provozovatel tržiště řadu technických problémů v diskuzních skupinách, jména pak v listopadu, kdy docházelo k prudkému nárůstu obchodu přecházejících z tržiště XXXXX, z diskuzí je zřejmé, že vznikaly problémy se serverem, který nestačil kapacitně, provozovatel hledal nový server, dokonce koupil za čtvrt miliónu techniku, řešil v diskuzních skupinách dotazy, co nakoupit, kolik jader to má mít apod. Uvedená tvrzení znalce se opírají o listiny, které diskuzní příspěvky zachycují (viz např. č. l. 1166). Při analýze obsahu výpočetní techniky, jež byla zajištěna u obžalovaného, byla zachycena také faktura, z níž vyplývá, že došlo právě k nákupu výpočetní techniky v hodnotě 260.564,18 Kč (č. l. 1113), kdy obsah zakázky odpovídá požadavkům obžalovaného. Faktura byla vystavena dne 13. 11. 2013.

Současně z listin, které byly vygenerovány z výpočetní techniky znalcem, vyplývá, že na základě informací, které dohledával v příslušných diskuzích, žádal obžalovaný ze své e-mailové adresy XXXXX o zrušení VPS (virtuální privátní server), tedy o zrušení pronájmu strojů, žádost byla akceptována dne 15. 11. 2013. Je přitom v souladu s obsahem předchozích komunikací v rámci diskuzních skupin. Žádost tak odpovídá obsahově i časově zjištěním o nákupu vlastního serveru. Znalec současně s odkazem na zmíněnou komunikaci, použité e-mailové adresy, použitá hesla, přezdívky a různá označení dovozuje, že ve vztahu ke zmíněné e-mailové adrese XXXXX je používáno rovněž označení XXXXX, v privátních zprávách se podepisuje XXXXX, používá PIN XXXXX.

Pokud jde o XXXXX stránku tržiště XXXXX, dle znalce bylo zjištěno, že XXXXX měl IP adresu XXXXX (č. l. 1169), kdy znalec přesně dovodil, jakým způsobem IP adresu získal. Dále uvedl, že na základě znaleckého zkoumání dovodil, že tato IP adresa patřila společnosti XXXXX, kdy na této IP adrese byly zjištěny další domény, a to XXXXX, XXXXX, XXXXX, XXXXX a XXXXX, které podle služby XXXXX všechny patří obžalovanému T.J., jež ve stejné

době jako XXXXX byly hostovány na stejné IP adrese, kdy společnost XXXXX tehdy pronajímala prostor v datacentru XXXXX. Z toho jednoznačně vyplývá, že provozovatelem domén na uvedené IP adrese je obžalovaný, uvedené stránky tedy běžely na stejném stroji. Podle záznamu na XXXXX však byla doména XXXXX registrována na údaje J.B., kdy znalec dovodil, že se jedná o falešné označení, navíc takový údaj by byl zcela v rozporu se zjištěními, že zmíněná doména byla registrována na stejném stroji jako jiné domény registrované pro T.J..

Dále se pak znalec zabýval obsahem zmíněného mobilního telefonu HTC One, v němž našel soubor XXXXX, adresář XXXXX a soubor XXXXX, který obsahuje globální nastavení tržiště XXXXX k datu 21. 6. 2013. Dle znalce adresář XXXXX a soubor XXXXX obsahují nějakou zálohu části zdrojového kódu tržiště XXXXX, soubor XXXXX je pak s největší pravděpodobností zálohou sql databáze tržiště XXXXX ze dne 18. 10. 2013. Znalec uvedl, že na některých záznamech ověřil, že databáze odpovídá reálnému provozu zmíněného tržiště, jde tedy jednoznačně o zálohu živého tržiště. Dle znalce byl T.J. prvním zavedeným uživatelem uvedeného tržiště, tržiště testoval a vystupoval i v roli podpory, tedy jako ten, kdo odpovídá na dotazy a stará se o tržiště technicky.

Pokud jde o závěr, že soubor XXXXX je zálohou živého tržiště, znalec doplnil, že posudek obsahuje přímo odkazy na obchody, jež se opravdu uskutečnily a o nichž jsou záznamy v systému bitcoinů, kde tyto obchody jsou přímo obsaženy v databázi, to znamená, že odpovídají realitě v daný den, kdy byly obchody uskutečněny. Znalec postupoval obecně tak, že si našel v sql databázi záznam o provedeném obchodu a tentýž záznam pak našel na veřejném internetu pomocí veřejných služeb, které dokladují, jak probíhají bitcoinové operace, kdy odkazoval na službu XXXXX a XXXXX, přičemž osvětloval, že se jedná o veřejně dostupné služby, které se používají ke sledování toho, zda platba probíhala či nikoli a zda šla na správné adresy. Uživatelé, resp. koncové strany konkrétního obchodu není možné zjistit, jsou schovány, nicméně transakce lze takto veřejně trasovat. Znalec dále doplnil, že pokud jde o údaje, které jsou shromážděny ve zmíněném souboru XXXXX, ve vztahu k tržišti se jedná o velice citlivé údaje, které má z podstaty věci k dispozici pouze vlastník, chrání ji proti ostatním. V databázi jsou uvedeni všichni uživatelé k datu 18. 10. 2013, je tam nastavení databáze, pokud jde o uživatele, je uvedeno jejich jméno, odkud je, jaké má nastavení apod. U tržiště, jež je anonymizováno, tedy schováno ve vztahu k uživatelům, není možné databázi volně zveřejnit, je to v rozporu se smyslem a účelem tržiště.

Pokud byl znalec tázán, jak dovodil, že bitcoiny na adresy ve směnárně XXXXX, resp. na transportní adresy proudily z tržiště XXXXX, uvedl, že k tomu použil právě zmíněné nástroje XXXXX a XXXXX, v němž bylo přímo vygenerováno, že pocházejí ze XXXXX. K přesnému fungování uvedených veřejných nástrojů se znalec nedovedl vyjádřit.

Znalec dále analyzoval otázku prvních tří registrovaných uživatelů (ID) tržiště XXXXX, kdy se jednalo o uživatele pod přezdívkami XXXXX, XXXXX a XXXXX, kdy uvedl, že se podle něj jedná právě o obžalovaného T.J., a to s ohledem na užívaný termín XXXXX, XXXXX, kdy XXXXX i XXXXX mají stejný PIN, a to XXXXX, XXXXX podle údajů v tabulce pochází z České republiky. U XXXXX se PIN znalci nepovedlo zjistit, stejně jako žádné další údaje. Znalec dále dovodil, že v seznamu privátních zpráv na jiném místě používá uživatel XXXXX v závěru zpráv jméno XXXXX, v jedné zprávě jméno T., u uživatele

XXXXX byla použita přezdívka a heslo užívané E.B., resp. J.. Znalec má zato, že první tři uživatelé jsou jedna a tatáž osoba, zde tedy obžalovaný. Znalec odkazoval podrobně také na spojení přezdívek s konkrétními e-mailovými adresami, u nichž je zřejmé, že jsou užívány obžalovaným, a to opakovaně.

Pokud jde o autorství a následné provozování anonymizovaného tržiště XXXXX, je třeba pak zejména odkázat na navazující znalecký posudek, který byl doplněn opakovaným výsledkem znalce Ing. Aleše Jandy. Především je třeba uvést, že znalec Ing. Janda se zabýval podrobněji zjištěními, která naznačil v rámci svých možností a své specializace znalec Klíma. Znalec Ing. Janda jednoznačně potvrdil, že soubory nalezené v mobilním telefonu obžalovaného odpovídají tomu, jak je vyhodnotil znalec Klíma. Konkrétně tedy vypověděl, že se našly soubory, v nichž byl zdrojový kód webové stránky XXXXX, u něhož znalec ověřil, že jde o zdrojový kód stránky XXXXX, že funguje, byla nalezena databáze k této stránce. Znalec ověřil, že tato databáze funguje, že data v databázi souhlasí s realitou. Dále se našla bitcoinová peněženka, jež obsahovala bitcoinovou adresu, která byla zapsána ve zdrojovém kódu obchodu XXXXX, jednalo se o adresu XXXXX. Pokud jde o databázi XXXXX, znalec dovodil, že patří webu uloženému v souboru XXXXX. Znalec jednoznačně uvedl, že soubor XXXXX je zálohou databáze, nad kterou operoval web v XXXXX. Soubor XXXXX je archiv se zdrojovými kódy webu napsaného v jazyce PHP a frameworku Nette, uvedený framework je dle znalce dílem Čecha, je oblíbený v českém prostředí. Kód webu je hustě protkaný komentáři v češtině. Pokud jde o české komentáře v rámci zdrojového kódu, znalec vysvětlil, že komentáře do zdrojového kódu může psát ten, kdo má ke zdrojovému kódu přístup, kdy obecně jde o toho, kdo zdrojový kód psal, případně o toho, kdo má přístup k serveru, kde program běží. Znalec nicméně doplnil, že obecně jsou komentáře pro zdrojový kód psány proto, aby člověk porozuměl tomu, co tam je, co kód vlastně provádí, co je naprogramováno, a to pro případ, aby když se k tomu vrátí, snadno věděl, co právě program provádí. Z principu je tedy zřejmé, že poznámky do zdrojového kódu píše právě pouze a jedině autor, jinak teoreticky samozřejmě je možné, aby byly poznámky dopsány kdykoli později osobou, která tento soubor otevře.

Pokud jde o zmíněný soubor XXXXX, znalec podrobně v písemném vyhotovení znaleckého posudku popsal, jakým způsobem jej testoval, kdy vytvořil databázi, do níž byla naimportována data ze souboru XXXXX, nad touto databází byl zprovozněn web v XXXXX. Po nastavení databáze web normálně fungoval, kdy nefungovaly pouze obrázky, které nejsou uloženy v databázi, ale lokálně na disku, dále části vyžadující spuštěnou peněženku bitcoincore. Pokud jde o strukturu databáze z XXXXX, jedná se o popis tabulek, způsob, jak e-shop funguje. Znalec dále doplnil, že XXXXX je zálohou živého obchodu ke dni 18. 10. 2013. Dle znalce databáze XXXXX koreluje s realitou, to znalec ověřoval, transakce, které byly v databázi uvedeny, skutečně existují, odpovídají částky, kdy uživatelé, kteří si takto něco zakoupili, posílali bitcoiny, měli na to kredit. Dle znalce soubory v databázi XXXXX a XXXXX, případně XXXXX nebyly určitě volně k stažení na internetu, kdy u zdrojového kódu webové služby obecně není důvod, aby tomu tak bylo, naopak provozovatel nechce zdrojový kód zveřejnit, v případě databáze už vůbec ne, neboť by došlo k prozrazení uživatelů, což by nebylo v zájmu jejich ani v zájmu provozovatele e-shopu. Zmíněná záloha XXXXX odpovídá dni 18. 10. 2013, neboť dle znalce neobsahuje žádný záznam ani od uživatele ani komentáře uskutečněného obchodu, který by byl mladší než uvedené datum.

U druhého z výsledků znalec Ing. Janda doplnil, že se později podrobněji zabýval vyhodnocením identity prvních tří uživatelů tržiště XXXXX, tedy XXXXX, XXXXX a XXXXX. Znalec osvětlil, že uživatelé zadávají jednak PIN, tedy heslo pro výběr, jednak heslo, tedy obecně heslo pro přístup do celého systému. PIN je psán v textovém formátu, heslo je zahashované. Obecně se dle znalce dá říci, že z hashe nelze zpět zjistit heslo, nicméně možností je zkoušet různá hesla, máme-li jakýsi okruh zdrojů. Znalec měl k dispozici zdrojový kód, viděl tedy, jakým způsobem byl hash vytvořen. Znalec měl z minulého znaleckého zkoumání nějaké příklady hesel, které byly používány obžalovanými, vzal tedy stejný kód, který používal e-shop, zkoušel dříve použitá hesla. Takto zjistil, že uživatelé 1 a 3, tedy XXXXX a XXXXX, mají stejné heslo, a sice XXXXX. Heslo bylo uloženo v prohlížeči obžalované J., který našel na počítači, a to u uživatele XXXXX, což je nějaká služba od obžalovaného J., respektive alespoň jeden z přihlašovacích údajů. Stejným způsobem pak zjistil heslo uživatele XXXXX, tedy XXXXX, a to XXXXX. Tyto informace znalec doplnil tím, že z databáze vyplývá, že první tři uživatelé byli registrováni první den (čtvrtý až 31. 1. 2013), kdy obecně platí, že první uživatelé, kteří se registrují, jsou administrátoři, a to z toho důvodu, že nikdo jiný o tom neví. Pokud tedy je uživatel se jménem XXXXX registrován až po jiném uživateli, je zjevné, že musí jít stále o tutéž osobu. Pokud jde o původ, který byl u jednotlivých uživatelů vypsán, u uživatele XXXXX, tedy XXXXX, je napsáno Austrálie, nicméně jedná se o hodnotu, kterou s odkazem na příslušnou tabulku zadává sám uživatel mechanicky, je tedy možné uvést cokoli, aniž by existovala jakákoli kontrola, údaj se nijak negeneruje.

Pokud jde o způsob fungování tržiště XXXXX, znalec Ing. Janda osvětlil, a to v souladu s tím, jak fungování tržiště popsal znalec Klíma, že uživatel po registraci vloží bitcoiny, v tom okamžiku na ně přestává mít vliv, kdy obchod je spravuje za něj a může si s nimi dělat, co chce, k čemuž má privátní klíč. Když uživatel chce uzavřít nějaký obchod, pošle požadavek na prodejce, prodejce se podívá, zda zboží má v požadovaném množství a zda obchod schválí či nikoli. Pokud ano, vypočte se provize z obchodu, ta je dána cenou zboží krát příslušný koeficient. Bitcoiny, které spadaly do bitcoinové peněženky XXXXX, technicky nejsou spravovány jednotlivými uživateli. Všechny adresy jsou takto shromážděny do bitcoinové peněženky tržiště XXXXX, k níž má privátní klíč provozovatel uvedeného tržiště, uživatel tedy s bitcoiny na adresách nemůže provádět žádné transakce, ty provádí pouze provozovatel na základě zmíněného privátního klíče. Jen ten může z adres posílat bitcoiny někam dál.

Pokud jde o konkrétní výpočet provize z jednotlivých obchodů a další nakládání s provizí, s odkazem na databázi XXXXX, která vymezuje a specifikuje jednotlivé tabulky, bylo zjištěno, že existuje tabulka nazvaná XXXXX, která sloužila k evidování provizí. Přesný výpočet provizí nebyl jednoznačně po celé období fungování tržiště XXXXX dle znalce Jandy objasněn, kdy znalec uváděl, že přesný vzoreček uvedený ve zdrojovém kódu je použit nešikovně, kdy přestože je uvedeno, že provize odpovídá ke dni 18. 10. 2013 hodnotě 3,8 %, ve skutečnosti odpovídá částce 3,66 %, v kódu je chyba. Při konkrétní transakci se výše provize vložila do tabulky XXXXX, kdy ve sloupci XXXXX byla uvedena nula, což znamená, že provize nebyla odeslána. Toto byl dle znalce jediný případ, kdy se s tabulkou cokoli provádělo, kdy ve zdrojovém kódu na žádném jiném místě není odkaz na cokoli, co by tabulka provedla či generovala.

Znalec uvedl, že jednou za určité časové období, které se nepodařilo přesně specifikovat, byly vypsaný z tabulky XXXXX řádky, kde Send = 0, ty byly přepsány na Send = 1, provize sečteny a odeslány buďto na adresu XXXXX, tedy na adresu, která byla zmíněna v nastavení databáze, a to v tabulce XXXXX, je tedy zřejmé, že transakce obsahovala souhrnnou částku, nikoli jednotlivé provize. Tím je tedy možné vysvětlit, že zjištěné odeslané hodnoty, které měly odpovídat provizím, se po určité období neměnily, byly konstatní, nemohlo být tedy dovozeno, že se jedná o procentuální vyjádření provize z jednotlivých různorodých transakcí. Provize tak byly odesílány po dávkách, kdy se tak dělo zřejmě mechanicky, odesílání nebylo nijak automatizováno ani zpravidelně s odkazem na zdrojový kód. Takovým způsobem byly provize vyváděny nicméně dle znalce pouze zpočátku, naposledy dne 13. 8. 2013, kdy drtivá většina příjmů na účtě XXXXX byla vyvedena jiným způsobem, a to zřejmě již od května 2013. Konkrétní vyvádění finančních prostředků z bitcoinové peněženky je patrné z tabulky XXXXX, která obsahuje veškeré výběry uživatelů z obchodu. Znalec po analýze této tabulky dovodil, že majitel obchodu změnil způsob vyvádění provizí, nicméně zanechal ve zdrojovém kódu původní kód, který už nebyl spouštěn. Tímto způsobem byly finanční prostředky, resp. provize vyváděny na adresu XXXXX prostřednictvím uživatele XXXXX z XXXXX, který vyvedl ven celkem zhruba 810 bitcoinů, kdy drtivá většina z této částky byla vyvedena právě na účet XXXXX, částečně však i na jiné adresy, např. na adresu, o níž bylo následně zjištěno, že je depozitní adresou obžalovaného u směnárny XXXXX. Uživatel XXXXX měl přitom evidovány pouze dva vklady v souhrnné hodnotě 1,9 bitcoinů, kdy současně nebylo zjištěno, že by cokoli na tržišti prodával, není na něj veden žádný uskutečněný obchod. Znalec navíc uvedl, že pokud jde o konkrétní částku, oproti evidování výše celkových provizí, která odpovídá částce 690 bitcoinů, byla vyvedena částka vyšší, kdy znalec se domnívá, že existoval pouze volný vztah mezi tím, co uživatel XXXXX, který do obchodu nic nevnašel, vyváděl, zřejmě částky zaokrouhloval, žádný konkrétní důvod nebyl zjištěn. Znalec současně doplnil, že pokud jde o obsah adresy XXXXX, mohly a zřejmě byly na ni poukazovány i jiné částky než pouze provize z tržiště XXXXX. Uvedená adresa sloužila případně i pro jiné účely, nelze tedy dovodit, že veškeré bitcoiny, které byly na tuto adresu poukázány, pocházely pouze a jedině z provizí z tržiště XXXXX. Konkrétní výše provizí byla zapsána nejen v tabulce XXXXX, ale také v tabulce XXXXX, kdy se jednalo o tabulku s historií objednávek, což znalec namátkou ověřoval.

Pokud jde o strukturu tržiště XXXXX, v principu se jednalo o tržiště, které umožňovalo nelegální transakce, a to z toho prostého důvodu, že zajišťovalo uživatelům kompletní anonymitu, nebylo možné zjistit jejich IP adresu. S odkazem na příslušné screenshoty, které jsou obsahem trestního spisu, zejména pak na strukturu nabídky obchodu a jednotlivých transakcí, bylo zřejmé, že byly obchodovány materiály zařazené do kategorie XXXXX. K tomu znalec Janda uváděl, že vytvořil specifický sql dotaz, který je uveden na č. 1. 1385, jehož výsledkem byly konkrétní objemy obchodu v době do 18. 10. 2013, a to včetně výše provize pro provozovatele obchodu. Do tohoto konkrétního výběru znalec nijak nezasahoval, kdy z uvedeného výsledku vyplývá, že provize pro kategorii XXXXX odpovídá částce 679,31231647 bitcoinů, kdy takto byly realizovány 17 694 objednávky.

Pokud jde o bitcoiny, které byly tímto způsobem převedeny na adresu XXXXX, znalec za použití služby XXXXX (což je prohlížeč blockchainu digitální měny bitcoin, jež pracuje se skupinami adres, kdy každá skupina představuje jednoho vlastníka nebo webovou službu,

přičemž předpokládá, že veškeré adresy uvnitř této skupiny patří danému vlastníkovi), zjistil, že veškeré transakce, prostřednictvím kterých přicházely bitcoiny na adresu XXXXX, spadají do skupiny bitcoinových adres podřazených pod tržiště XXXXX. Znalec přitom osvětlil, z jakých důvodů v tomto konkrétním případě nemohlo dojít k chybě (vyloučil záměrné míchání adres s jinými adresami) a osvětlil, jakým způsobem dospěl k závěru, že uvedená skupina adres patří pouze a jedině do bitcoinové peněženky XXXXX. Uvedl, že z minulého období, kdy s příslušným nástrojem začínal, měl k dispozici, a to zřejmě z nějakého fóra, konkrétní vzorovou adresu, kdy se jednalo právě o adresu spadající pod XXXXX, podle ní pak pojmenoval ostatní adresy z této skupiny. Dle znalce většina adres v databázi XXXXX byla programem XXXXX přiřazena do skupiny XXXXX.

Pokud jde o použitelnost a spolehlivost nástroje XXXXX, znalec Ing. Janda vysvětlil, že on sám je jeho autorem, uváděl, že správnost jeho fungování ověřoval i pomocí jiných programů, konkrétně XXXXX nebo XXXXX, kdy uváděl, že jeho nástroj je dlouhodobě využíván, funguje na základě triviálního algoritmu, který je obecně implementován. Správnost uvedeného postupu, totiž fakt, že nástroj zařadil většinu adres právě do okruhu adres tržiště XXXXX, dle znalce ověřuje fakt, že uvedené adresy se hojně vyskytují v souboru XXXXX, jehož původ a určení je zřejmý.

Pokud jde o další osud bitcoinů, které byly původně převedeny na transportní adresu XXXXX, tím se podrobně zabýval znalec Klíma v rámci písemného vyhotovení znaleckého posudku (č. l. 1284 a násl.), kdy z uvedeného vyplývá, že bitcoiny byly postupně převáděny na konkrétní depozitní adresy buďto u směnárny XXXXX, případně na další neznámé a neidentifikované adresy. V jednom případě byla částka 28,79235 bitcoinů připsána na transportní adresu XXXXX, a to dne 1. 12. 2013 v 1.45 hodin.

S odkazem na závěry znalce Klímy i Jandy, rovněž s odkazem na příslušné výpisy bylo zjištěno, že 1. 12. 2013 byl převeden zbytek bitcoinů na dvě transportní adresy, v jednom případě šlo právě o adresu XXXXX, kam byla převedena zmíněná částka přesahující 28 bitcoinů, ve zbytku pak na adresu XXXXX, kdy k převodům docházelo v době od 00.08 hodin do 11.43 hodin, celkem z 5438 jednotlivých bitcoinových adres, jejichž uživatelé se nedají s ohledem na charakter tržiště dohledat, kdy takto bylo přesunuto 840,7 bitcoinů. Pokud jde o zmíněnou částku, která byla vyvedena na účet XXXXX, z tohoto účtu putovala rovněž na adresu XXXXX, jak bylo uvedeno shora. Z transportní adresy XXXXX převedl příkazce na účty T.J., E.J. a M.J. celkem 454 bitcoiny, zbytek pak na jiné adresy. Konkrétní adresy u směnárny XXXXX byly znalcem ztotožněny s odkazem na výpisy z uvedené směnárny. Znalec uzavřel, že s ohledem na blízkou časovou souvislost lze dovodit, že uvedené transakce provedla jedna osoba, předpokládalo by to jinak velkou časovou souhru převodů finančních prostředků z tržiště na transportní adresy, kdy další dvě osoby by musely okamžitě provádět následný prodej takto převedených bitcoinů, k čemuž došlo právě ve směnárně XXXXX. Adresa XXXXX, na niž šla menší část těchto bitcoinů, byla, jak již bylo uvedeno znalci shora, zmíněna v globálním nastavení tržiště ve zdrojovém kódu v tabulce XXXXX, kdy byla minimálně na počátku přednastavena jako adresa, kam budou zasílány provize.

Ke stejným závěrům jako RNDr. Klíma dospěl znalec Ing. Janda, kdy konkrétně uváděl, že pokud jde o adresu XXXXX, dne 1. 12. 2013 na ni bylo vyvedeno spoustu plateb ze XXXXX, a to s výjimkou jediné transakce, kdy šlo o transakci z adresy, jež byla právě uvedena ve zdrojovém kódu webu, kdy patrně šlo o adresu provozovatele. Prostředky pocházejí tedy ze dvou zdrojů, které patrně patří stejné osobě, neboť jsou zasílány bitcoiny na stejnou adresu ve stejný čas. Zmíněná adresa XXXXX je přímo spojená s tržištěm XXXXX v rámci zdrojového kódu. Dle znalce Ing. Jandy za pomoci zmíněných nástrojů, zejména XXXXX, bylo jednoznačně prokázáno, že veškeré bitcoinové adresy, z nichž pocházely bitcoiny, jež byly převáděny na zmíněné transportní adresy, byly ztotožněny, respektive zařazeny do skupiny adres pocházejících ze XXXXX.

Pokud jde o analýzu závěrů zmíněných znalců RNDr. Klímy a Ing. Jandy, soud má zato, že s ohledem na komplexnost jejich znaleckých posudků, které se navzájem doplňují a nevykazují mezi sebou žádné rozpory v bodech, kde se v tematice střetávají, rovněž s ohledem na způsob osvětlení znaleckého zkoumání a výsledků, k nimž jednotliví znalci u hlavního líčení dospěli, po zohlednění upřesňujících a zcela logických závěrů Ing. Jandy při druhém z výslechů, kdy reagoval na závěry znaleckého posudku Ing. Louba, o němž bude ještě pojednáno, je třeba uvést, že soud považuje znalecké závěry RNDr. Klímy a Ing. Jandy za zcela spolehlivé, jednoznačné, úplné a komplexní podklad pro skutková zjištění. Znalecké závěry jsou v naprostém souladu s informacemi, které vyplývají z listin, soud odkazuje zejména na informace poskytnuté směnárnou XXXXX v rámci právní pomoci, informace o depozitních účtech, o transakcích, informace týkající se e-mailové komunikace, z níž je možné dovodit e-mailové kontakty na obžalovaného, informace vyplývající ze zkoumání výpočetní techniky, jež byla zajištěna u obžalovaného, kdy s těmito informacemi jsou znalecké závěry zcela v souladu. Jednotlivé kroky, které v souvislosti s fungováním tržiště XXXXX a se specifickým nakládáním s virtuální měnou bitcoin, které znalci popsali, spolu vzájemně souvisejí, navazují na sebe, v souhrnu dávají logický a ucelený přehled o tom, jakým způsobem tržiště fungovalo, jak bylo vytvořeno, jak bylo založeno a kým, jak bylo provozováno, jakým způsobem bylo nakládáno s provizemi, jak a kam byly vyváděny a co se s nimi dělo dále. Stejně tak je na základě uvedených zjištění jednoznačně zřejmé, s jakými komoditami bylo v rámci zmíněného tržiště obchodováno, v jakém rozsahu a jaké provize, přinejmenším do 18. 10. 2013, byly jednoznačně z obchodů tohoto charakteru získány.

Obhajoba vznesla námitky k důkaznímu využití závěrů znaleckého zkoumání Ing. Jandy, a to s odkazem na fakt, že znalec je dle ničím nezpochybněných tvrzení autorem analytického nástroje XXXXX, který umožňuje zařazování bitcoinových adres do skupin a tím jejich relativní identifikaci. Dle obhajoby je tak znalec na věci osobně zainteresován. S tímto tvrzením se však soud neztotožňuje. Ze spisu se podává, že Ing. Aleš Janda byl přibrán jako znalec ad hoc, a to právě z toho důvodu, že byl schopen znalecky zkoumat konkrétní materii. Jeho erudice, znalosti, schopnosti, zejména pak autorství nástroje, jehož prostřednictvím znalecky posuzuje skutečnosti tak, aby mohlo dojít k jednoznačným skutkovým zjištěním, na jejichž základě soud rozhoduje, jsou důvodem, pro které byl jako znalec přibrán, což vyplývá z logiky věci. Nelze přbrat za účelem odborného posouzení konkrétní otázky osobu, která nedisponuje takovým odborným potenciálem, že otázku není schopna znalecky zpracovat, neboť nezná konkrétní metodu, jež povede či může vést k znaleckým závěrům. Naopak

autorství shora popsaného nástroje Ing. Jandu předurčuje k odbornému posouzení zadané otázky.

Obhajoba dále namítala osobní angažovanost znalce Ing. Jandy ve vztahu k osobě obžalovaného, kdy doložila, že poté, co byl Ing. Janda v této trestní věci jako znalec přibrán, komunikoval prostřednictvím sociálních sítí s obžalovaným J.. S tímto názorem se soud rovněž neztotožnil. Kominukace, jež byla soudu předložena, nezakládá sebemenší pochybnost o nestrannosti a nezájatosti znalce, nevyplyvají z ní žádné nadstandardní vztahy s obžalovaným ani např. snaha získávat inoformace z jiných zdrojů. Byl to obžalovaný, kdo znalce kontaktoval, znalec odpovídal obecně, bez odkazu na problematiku, kterou se konkrétně v této trestní věci zabýval. Obžalovaný nebyl rozhodně jeho klientem, nijak ho neúkoloval, do znalecké práce nezasahoval.

S ohledem na tyto úvahy je zřejmé, že závěry znaleckého zkoumání Ing. Jandy tvoří jednoznačně legálně zopatřený a spolehlivým ničím nezpochybněný podklad pro skutková zjištění.

Dokazování bylo v tomto směru doplněno výpovědí svědka K.B., který obžalovaného J. ani jeho manželku neznal a nezná, pouze obecně se zajímal o měnu bitcoin a v souvislosti s tím v roce 2013 narazil na tržiště XXXXX. Na základě vlastního pátrání v rámci diskuzních fór dospěl laicky k závěru, že s tržištěm souvisí právě obžalovaný J., svá zjištění poskytl policii a v tomto smyslu také vypovídal u hlavního líčení jako svědek. S ohledem na sdělení svědka a způsob, jakým byl schopen materií popsat, soud nepochybuje o tom, že svědek má znalosti dostatečné pro orientaci v problematice zmíněného tržiště. Svědek sám potvrdil, že v systému se zaregistroval, popsal, že se tak stalo na základě použití prohlížeče XXXXX. Svědek se vyjadřoval k tomu, že jeho odbornost dostačovala k tomu, aby si dovedl, že autorem je zřejmě někdo z České republiky, rozeznal typické jazykové chyby v angličtině, poukázal na to, že systém byl programován v prostředí, které je oblíbené v České republice (XXXXX). Svědek potvrdil, že on sám provedl jednu transakci, kdy si zakoupil prostřednictvím tohoto tržiště prášky, jež jsou u nás pouze na předpis, obchod se skutečně zrealizoval. Také vypověděl, že na tržišti se prodávaly převážně drogy, léky, které lze sehnat pouze na základě předpisu, vedle toho možná i jiné zboží, například elektronické knížky. Tvrzení svědka byla podpořena listinami, které v této věci shromáždil a které byly provedeny k důkazu. Informační přínos svědecké výpovědi v tomto smyslu není zásadní, nicméně podporuje závěry, které dovedli shora zmínění znalci, není s nimi v žádném případě v rozporu.

Pro dokreslení skutkových zjištění se soud zabýval otázkou původu bitcoinů, které měl prokazatelně T.J. k dispozici a které byly připsány na účty, jimiž disponoval u směnárny XXXXX. Samotný obžalovaný uváděl, že bitcoiny získal těžbou z dřívějších období, kdy bitcoiny vytěžil v souvislosti s používáním výpočetní techniky v místě pracoviště jeho dědečka J.G., konkrétně na XXXXX. V souvislosti s tím bylo nicméně zjištěno výsledkem svědka J.D., dále provedením listin předložených směnárnou XXXXX a fakturou (č. l. 1773), stejně jako komunikací mezi obžalovaným a svědkem D. (č. l. 570), že D. se s obžalovaným seznámil zhruba před osmi lety prostřednictvím diskuzního fóra, kdy mu obžalovaný poradil s tvorbou první webové prezentace, k různým poradám tohoto typu docházelo v průběhu času i později. Svědek následně zjistil, že obžalovaný vytvořil fakturu, kde použil jeho jméno, faktura měla

dokladovat, že D. prodal J. mu bitcoiny, nicméně toto svědek vyvrátil. Snažil se vypátrat, odkud mohl mít k dispozici obžalovaný jeho podpis, kdy následně odkázal na jakousi další komunikaci v souvislosti s webovou prezentací. Svědkovi se nelíbilo, že bylo jeho jméno zneužito v souvislosti s vytvořením fiktivní faktury, na základě toho obžalovaného kontaktoval prostřednictvím sociálních sítí, kdy samotný obžalovaný celé jednání přiznal, nicméně ho bagatelizoval, důvody, pro které tak činil, svědkovi nesdělil. Z uvedeného jednoznačně vyplývá, kdy soud nemá důvod svědkovi D. nevěřit, že obžalovaný nezakoupil od svědka D. žádné bitcoiny, nicméně měl potřebu vytvořit falešný podklad pro doložení původu bitcoinů.

Samotný obžalovaný potvrdil, že fakturu vyrobil, a to bez jakéhokoli záměru svědka D. nějak zneužít, a to za účelem údajného prokázání původu bitcoinů při zakládání účtu ve směnárně XXXXX, kdy to po něm požadovali, nicméně nebyl schopen zajistit doklad, který byl žádán, kdy tuto situaci nijak nedokázal vysvětlit. Soudu se tvrzení obžalovaného jeví nelogické a iracionální, nicméně v souladu se závěrem, že tvrzení obžalovaného, že bitcoiny, kterými následně disponoval, vytěžil v místě, čase a způsobem, který popsal, není pravdivé.

Na tomto místě soud považuje za vhodné ještě podotknout, že v rámci svědecké výpovědi D. specifikoval e-mailové adresy, prostřednictvím kterých s ním obžalovaný komunikoval, jednalo se o adresy, které byly uváděny i v souvislosti se znaleckým zkoumáním minimálně RNDr. Klímy. V tomto směru se tedy zjištěné skutečnosti rovněž doplňují a nebyly zjištěny žádné rozpory.

Další skupina důkazů byla prováděna za účelem zjištění a objasnění majetkových poměrů obžalovaného a jeho manželky, kdy v tomto směru byla vyslechnuta jako svědkyně M.H., která se vyjadřovala k okolnostem prodeje nemovitosti, kterou pořídili fakticky manželé J., nicméně kupujícím v rámci kupní smlouvy se stal nakonec J.G., kdy z dalšího dokazování vyplývá, že se jednalo o dědečka obžalovaného. Nemovitost byla prodána za částku přesahující osm miliónů korun, byla řádně uhrazena, a to v několika platbách, kdy poslední byla připsána 31. 1. 2014. Svědkyně nebyla schopna upřesnit, z jakých účtů byly platby poukazovány, pouze uvedla, že to bylo ze zahraničí. Žádné další skutečnosti z výpovědi svědkyně nebyly zjištěny, její tvrzení odpovídají listinám, které souvisejí s nákupem nemovitosti, konkrétně s příslušnou kupní smlouvou, s výpisy z katastru nemovitostí, zejména pak jsou v souladu s výpisy ze směnárny XXXXX, z nich je zřejmé, že finanční prostředky na nákup nemovitostí byly hrazeny právě prostřednictvím této směnárny, kdy byly poukázány na účet M.H. v průběhu měsíce února a března 2014 (č. l. 363).

Pokud jde o materiální zajištění rodiny J., na počátku roku 2014 z prostředků shromážděných ve směnárně XXXXX došlo k úhradě nemovitosti za vysokou kupní cenu, k nákupu automobilů, byť pro jiné osoby, nicméně z finančních zdrojů, které byly rovněž přeposlány osobě zprostředkující koupi z finančních prostředků získaných směnou z bitcoinů. Z hodnoty výpočetní techniky, jež byla zajištěna v místě bydliště obžalovaného (zde soud odkazuje na znalecký posudek Jiřího Handlíře z oboru ekonomika, odvětví ceny a odhady, specializace elektronika a výpočetní technika – č. l. 1614 – 1625), s odkazem na nákupy, respektive shromažďování zbraní a střeliva, kdy soud odkazuje na znalecký posudek Ing. Aloise Skoupého (č. l. 1634 – 1658) z oboru ekonomika, odvětví ceny a odhady, specializace zbraně a střelivo, na faktury, které prokazují nákup výpočetní techniky, rovněž s odkazem na

skutečnost, že je na účtech u různých bankovních domů, jež byly založeny a vedeny na jméno obžalovaného T.J. či jeho manželky, byly zajištěny značné finanční prostředky, jak bylo prokazováno jednotlivými výpisy či následně usneseními o zajištění uvedených prostředků, je zřejmé, že obžalovaný disponoval značnými finančními prostředky, přičemž tomu neodpovídala jeho výdělková situace, kdy soud odkazuje na příslušná daňová přiznání. Obžalovaný sám uvedl, že údajně byl schopen vydělat částku okolo jednoho miliónu korun měsíčně, toto nicméně ničím nepodložil ani neosvětlil, jeho vyjádření v tomto směru jsou vágní, obecná, nebyl schopen či nechtěl bez jakéhokoli osvětleného důvodu uvést byť jediný obchodní vztah, který by mu zajistil zmiňovaný výdělek. Zdroje jeho příjmů nebyly objasněny, a to za situace, kdy na jeho účtech, jež byly uvedeny ve směnárně XXXXX a odkud následně finanční prostředky proudily různým bankovním domům, bylo shromážděno značné množství finančních prostředků. Na tomto místě soud odkazuje i na samotná trestní oznámení, která pocházejí ze strany Finančního analytického útvaru Ministerstva financí, které takto oznamovalo a následně řešilo podezřelé přesuny finančních transakcí. Uvedené výsledky finančního šetření dokreslují situaci, která vyplývá ze skutkových zjištění, jež mají oporu ve shora rozvedených znaleckých posudcích a listinách.

Pokud jde o tvrzení obžalovaného, že bitcoiny, jež měl k dispozici a které shromáždil na účtech směnárny XXXXX, pocházejí z dlouhodobé těžby, k jejímuž realizování použil výpočetní techniku na místě pracoviště svého dědečka, k tomu svědek J.G. nevypovídal. Dle zprávy XXXXX (XXXXX), byl J.G., zaměstnancem XXXXX v rozpětí let 2009 a 2010 (č. l. 3299). Dle zprávy v příslušném období byla budova XXXXX ve dnech pracovního klidu a mimo pracovní dobu zabezpečena elektronickým systémem, který umožňoval přístup pouze zaměstnancům a studentům při použití karty s elektronickým čipem. V uvedeném období měl nepochybně J.G. přístup k výpočetní technice, nebyl nicméně oprávněn provést instalaci software na těžbu bitcoinů. Z uvedeného jednoznačně vyplývá, že byť by teoreticky mohlo docházet k těžbě bitcoinů prostřednictvím uvedené výpočetní techniky, nebylo možné, aby se do příslušných místností mohl v předmětném období mimo pracovní dobu a ve dnech pracovního klidu bez potíží dostat právě obžalovaný, který na fakultě nebyl zaměstnán. Současně je třeba uvést, a to s odkazem na shodná tvrzení znalců Klímy i Jandy, že v podstatě je vytěžení takového množství bitcoinů v uvedeném období naprosto nereálné. Hodnota bitcoinů na trhu zhruba odpovídá vynaloženým nákladům, které souvisí zejména s potřebnou energií pro fungování výpočetní techniky nutné k vytěžení. Odhadem bylo znalci stanoveno, že množství bitcoinů, které mohl mít obžalovaný k dispozici, by bylo nutné těžit zhruba na padesáti počítačích po dobu jednoho roku. Ze zmíněné zprávy navíc vyplývá, že obžalovaný navštěvoval XXXXX nepravidelně, a to pouze jako host v doprovodu J.G..

Uvedené informace nutně vedou k závěru, že obhajoba obžalovaného, že se mu podařilo vytěžit rozvedené množství bitcoinů, jimiž následně prokazatelně disponoval, se jeví nereálné a účelové. Je třeba opakovaně zmínit, že obžalovaný nebyl schopen doložit původ bitcoinů v souvislosti s ukládáním bitcoinů ve směnárně XXXXX, tak jak bylo požadováno, kdy pro tyto účely si vyhotovil smyšlenou fakturu, kde byl jako prodejce bitcoinů uveden D.. Pokud by obžalovaný bitcoiny skutečně vytěžil, byť se tato možnost jeví krajně nepravděpodobnou, není zřejmé, z jakého důvodu by nemohl příslušnou těžbu v souladu s požadavky směnárny doložit. Nelze navíc přehlédnout, že teoreticky mohl mít přístup k výpočetní technice zahradnické univerzity pouze v období let 2009 až 2010, s bitcoiny nicméně obchodoval mnohem později,

a to až na přelomu let 2013 a 2014. V témže období byly zakládány i příslušné účty jak ve směnárnách, které shromažďovaly virtuální měnu XXXXX, tak u jednotlivých bankovních institucí, kam následně byly takto získané finanční prostředky směnou z XXXXXu převáděny.

Pokud jde o shora zmíněný znalecký posudek vypracovaný znaleckým ústavem Masarykovou univerzitou v Brně, Fakultou informatiky, jehož předmětem mělo být posouzení typologie místní počítačové sítě v místě bydliště obžalovaného, informace takto zjištěné dle názoru soudu nemají vliv na skutková zjištění.

Pokud jde o využívání anonymizovaného tržiště XXXXX k obchodům s drogami, případně jinými nelegálními látkami, soud dále odkazuje na listiny, které byly poskytnuty v rámci právní pomoci švédskými orgány, kdy se jedná o materiály trestního řízení, zejména rozhodnutí (svazek č. 9), z nichž vyplývá, že ve Švédsku byli pravomocně odsouzeni pachatelé, kteří obchodovali s drogami mimo jiné i na tržišti XXXXX. Jednotlivé osoby, které figurují ve švédských rozsudcích, přitom užívaly konkrétní přezdívky, respektive označení velkými písmeny, kdy při porovnání s databází XXXXX v databázi uživatelů byly zmíněné přezdívky či shluky písmen nalezeny pod konkrétními čísly uživatelů. Ze švédských rozhodnutí vyplývá, že jeden z uživatelů reálně obchodoval s drogami, konkrétně prodával amfetamin a THC, kdy dále z rozsudku vyplývají informace o obchodování s marihuanou, amfetaminem, kokainem a dalšími látkami, které jsou označeny jako narkotika, a to v období od září do listopadu 2013, právě prostřednictvím obchodu XXXXX. Uvedené listiny, o jejichž pravosti a spolehlivosti nejsou pochyby, dokládají reálnost a funkčnost tržiště XXXXX a fakt, že skutečně docházelo k obchodům, jejichž předmětem byly omamné a psychotropní látky ve smyslu shora ustanovených zákonných ustanovení, mezi které THC, amfetamin, kokain jednoznačně patří.

K důkazu byl dále k návrhu obhajoby proveden výslech znalce Ing. Radka Louba z oboru kybernetika, odvětví výpočetní technika a kybernetická odvětví různá. Znalec byl u hlavního líčení vyslechnut, kdy objasnil odpovědi na zadané otázky, kdy na základě žádosti obhajoby měl zpracovat databázi XXXXX a podle údajů v tabulce XXXXX měl zjistit, jaká byla celková výše odeslané provize v bitcoinech z tržiště XXXXX ze všech uskutečněných obchodů v období od 26. 1. do 30. 11. 2013, dále se měl zabývat adresou XXXXX a její souvislostí s odesílanými provizemi, zejména měl pak zjistit s odkazem na transakce bitcoinové adresy XXXXX, zda mohlo jít o provize odesílané z XXXXX v daném období. Znalec uvedl, že pokud jde o soubor XXXXX, šlo o soubor databázový, který zpracovával za pomoci programu Microsoft Excel. Dovodil, že celková výše odeslané provize v bitcoinech ze všech uskutečněných obchodů v období od 26. 1. do 30. 11. 2013 odpovídá zhruba částce 2,5 bitcoinů. Dle znalce databáze obsahuje s největší pravděpodobností veškeré obchodování tržiště XXXXX, jsou v ní nastaveny podmínky pro obchodování, v jednotlivých tabulkách jsou určeni uživatelé, nastavena pravidla, jak odesílat provize, jak je přijímat, kdy se jedná v podstatě o tabulky a přepis tržiště XXXXX. Znalec narozdíl od znalce Klímy a Jandy nedovodil, že databáze odpovídá datu 18. 10. 2013, tvrdil, že byl schopen posoudit veškeré obchody až do 30. 11. 2013, nezkoumal datum porřízení souboru. Uvedl, že pokud jde o jednotlivé provize, byly vždy označeny v kolonce Send položkou 0 nebo 1, kdy 0 znamená přijato, 1 znamená odesláno. Na základě těchto údajů pak dovodil, že první odeslanou provizí byla hodnota odpovídající částce 0,16 bitcoinů dne 3. 2. 2013, poslední pak dne 13. 8. 2013 ve výši 0,00035767 bitcoinů. Znalec se nezabýval tím, kam byly provize odesílány, neboť to nebylo

předmětem jeho zkoumání. Dále pokud jde o adresu XXXXX, uvedl, že nelze prokázat hodnotovou ani časovou shodu odeslaných provizí dle databáze XXXXX s údaji zjištěnými pomocí veřejně dostupných aplikací na bitcoinové adrese XXXXX. Ve výpisu ve vztahu k adrese XXXXX našel odeslané a přijaté obchody, které se neztotožňovaly časem ani hodnotou s tím, co našel v databázi XXXXX. K adrese XXXXX znalec nezjistil žádné další informace, nenalezl žádnou spojitost mezi souborem XXXXX a touto adresou, respektive záznam o adrese XXXXX v databázi XXXXX nehledal. Odkaz na uvedenou adresu nenašel ani v žádné jiné tabulce.

Znalec se vyjadřoval také k uživatelům XXXXX a XXXXX, potvrdil, že všechny tři účty byly vytvořeny ve stejný den, a to 26. 1. 2013, dovodil PIN uživatele XXXXX, pokud jde o hesla, uváděl, že jsou zahashovaná, neodhalil je. Potvrdil, že pokud se týká lokality uživatelů, je potřeba ji do databáze vložit.

K doplňujícím dotazům ve vztahu k tabulce XXXXX uváděl, že podle něj sloužila k odesílání a přijímání provizí, posléze na přímý dotaz na hodnotu Sand 0 či 1, kdy jeho interpretace byla v rozporu s tím, jak hodnoty vyhodnotil znalec Janda, který uvedl, že 1 odpovídá odeslání, 0 neodeslání, uvedl, že překlad Jandy je přesnější, nicméně on setrvává na svých vlastních závěrech.

Znalec k dotazu, jakým způsobem se obsah tabulky XXXXX vytváří, připustil, že provize tak, jak jsou v tabulce zaznamenávány, mohou být generovány, stejně tak mohou být veškeré položky zadávány mechanicky. Závěrem znalec zpochybnil využití nástroje XXXXX, kdy tvrdil, že uvedený nástroj je možné použít za účelem dohledání jednotlivých transakcí obchodu, nicméně je diskutabilní její použití pro přiřazování adres. Odkazoval na to, že neexistuje žádná certifikační autorita této aplikace, která by podobné přiřazování používala, metoda je tedy neověřitelná.

K znaleckému posudku Ing. Louba soud uvádí, že jej nepovažuje za dostatečně spolehlivý pro to, aby mohl sloužit jako jednoznačný podklad pro skutková zjištění. Jednak je třeba uvést, že závěry znaleckého zkoumání RNDr. Klímy a Ing. Jandy se navzájem doplňují, nebyly mezi nimi nalezeny žádné rozpory, zejména Ing. Janda i v situacích, kdy některé závěry se jevily zpočátku nejasné a nebylo možné je jednoznačně dovysvětlit, při druhém z výsledků u hlavního líčení poté, co provedl další podrobnější zkoumání, byl schopen jednoznačně osvětlit, z jakého důvodu dříve docházelo k nejasným vysvětlením reality, která vyplývala z analýzy příslušné databáze XXXXX. Znalci Klíma i Janda se naprosto jednoznačně shodli na tom, že databáze XXXXX odpovídá datu 18. 10. 2013, kdy nebyli schopni se vyjadřovat k žádným dalším transakcím či jakýmkoli pohybům po tomto datu, oproti tomu Ing. Loub tvrdil, že databáze nebyla tímto datem nijak omezena, uváděl, přestože připustil, že u jednotlivých transakcí byla uváděna data, že byl schopen zabývat se veškerými transakcemi až do 30. 11. 2013, což dle názoru soudu není možné, neboť vysvětlení předchozích znaleců ve vztahu k datování souboru se soudu jeví logické, srozumitelné a v souladu s ostatními důkazy. Pokud jde o rozsah znaleckého zkoumání, soudu se jeví účelové a zavádějící, že znalec omezil své zkoumání pouze na údajné zadání znaleckého posudku, kdy přestože mu byla položena otázka, jaké jsou souvislosti mezi adresou XXXXX a tabulkou XXXXX, znalec aniž by se snažil dohledat původ příslušné adresy či analyzovat jakékoli další tabulky (přestože měl

databázi k dispozici), uvedl, že vztah mezi databází a adresou XXXXX není žádný, byť bylo jednoznačně prokázáno, že konkrétní adresa XXXXX byla obsažena přímo v tabulce XXXXX jako adresa, na kterou měly minimálně v určitém časovém období být zasílány provize, byla součástí zdrojového kódu. Závěry znalce jsou tedy v tomto kontextu zcela zavádějící a nepřesné.

Pokud znalec Loub uvádí, že specifikování jednotlivých provizí z obchodů tak, jak je uváděno v tabulce XXXXX, neodpovídá jednotlivým transakcím zachyceným na adrese XXXXX, pak toto tvrzení je zcela logické a naprosto v souladu s tím, jak situaci osvětlil následně Ing. Janda, který popisoval, že tabulka XXXXX byla pouze tabulkou popisnou, provize z ní zřejmě byly v dávkách odváděny nepravidelně a jednotlivé transakce, z nichž se jednotlivé provize vypočítávaly, neodpovídaly a nemohly odpovídat tomu, jaké konkrétní částky a v jakých datech se objevovaly na účtě XXXXX. Znalec Ing. Loub nedohledal žádnou jinou tabulku, která snad mohla obsahovat informaci o provizích, respektive o částkách odesílaných z tržiště dále. Pokud tedy znalec dovozuje, že tabulka XXXXX sloužila k odesílání a přijímání provizí, dle názoru soudu po srovnání se závěry znalce Ing. Jandy tento názor nemůže obstát, neboť znalec zcela jednoznačně špatně vyhodnotil přinejmenším hodnotu v položce XXXXX, kdy z dalších důkazů bylo jednoznačně zjištěno, že z tabulky se informace o odesílání provizí, konkrétních finančních požadavků, které v dávkách zahrnovaly provize, vyčíst nedala.

Posudek Ing. Louba se tedy jeví neúplným, zavádějícím a zkreslujícím dané skutečnosti, navíc veškeré informace, které znalec označuje jako rozpory, byly zcela srozumitelně osvětleny Ing. Jandou, který dovedl srozumitelně a doložitelně osvětlit, jakým způsobem byly z tržiště vyváděny provize, v jakých částkách a na jaké adresy. V souladu s ostatními důkazy samotný Ing. Loub připouští, že nástroj XXXXX přiřadil adresu XXXXX k obchodu XXXXX, kdy bez dalšího využití této aplikace znalec zpochybnil. Její přiřazení k tomuto obchodu nicméně zcela odpovídá tomu, že byla uvedena v rámci zdrojového kódu v tabulce XXXXX a jako taková byla skutečně používána pro přijímání finančních prostředků z obchodu, byť ve formě dávkovaných provizí či ve formě jiných odvodů. Veškeré transakce, k nimž docházelo prostřednictvím účtu XXXXX, byly doloženy příslušným výpisem tak, jak je tento obsažen v rámci písemného vyhotovení znaleckého posudku RNDr. Klímy.

Pokud jde o obhajobu obžalovaného T.J. ve vztahu k bodům 1 a 2 výroku a rovněž ve vztahu k účasti jeho manželky E.J. na následném nakládání s takto získanými finančními prostředky, v přípravném řízení obžalovaný zcela vyvracel, že by byl provozovatelem nebo programátorem internetového obchodu XXXXX nebo jeho majitelem. V uvedeném období údajně neměl potřebné technologické znalosti k vytvoření nebo provozování obchodu, kdy tvrdil, že je nemožné, aby takový obchod vedli jeden nebo dva lidé, když je zapotřebí vyškolený tým lidí, programátorů, techniků a technické podpory. Dále uváděl, že jeho angličtina i angličtina jeho ženy byla velice mizerná a není tedy možné, aby toto byli schopni uskutečnit. Jak již bylo uvedeno shora, zdůrazňoval, že před rokem 2013 disponoval bitcoiny, které postupně rozprodával. Nebyl schopen upřesnit, kolik bitcoinů vlastnil, vytěžil je údajně na počítačích v práci svého dědečka na XXXXX. Obžalovaný tvrdil, že nevlastnil XXXXX peněženku ani k ní neměl žádný přístup. Další bitcoiny získal pak z projektu XXXXX, kterému se věnoval,

nicméně nebyl schopen uvést, v jaké době projekt fungoval. Tvrdil, že nedisponoval ani takovým IT vybavením, aby mohl obchod XXXXX provozovat.

Pokud jde o konkrétní transportní adresy XXXXX a XXXXX, obžalovaný tvrdil, že v jednom případě neví, zda ji užíval, neboť není možné si zapamatovat tak dlouhou bitcoinovou adresu, ve druhém případě vyvrátil, že by se jednalo o jeho transportní bitcoinovou adresu.

Uváděl dále ve vztahu ke stránce XXXXX, že poskytoval hosting neznámému člověku pro vytvoření fun stránky, kdy za toto zprostředkování obdržel informace o XXXXX systému pro kryptoměnu. Později údajně obdržel informaci o tom, že na stránkách uvedeného obchodu se prodávají drogy, rozhodl se tedy fun stránku vypnout. Identitu člověka, pro kterého fun stránku hostoval, nezná.

Dle názoru soudu je nicméně obhajoba obžalovaného, pokud jde o jeho vlastní aktivity ve vztahu k bodu 1 a 2 výroku tohoto rozsudku, zcela vyvrácena. Soud zde odkazuje na naprosto jednoznačná znalecká zjištění RNDr. Klímy a Ing. Jandy, z nichž logicky a hodnověrně vyplývá, že to byl pouze a jedinec obžalovaný, kdo založil tržiště XXXXX, zaregistroval první tři uživatele, naprogramoval strukturu tržiště, kde mimo jiné zařadil kategorii XXXXX, vytvořil podmínky pro výpočty provizí, provize v dávkách z obchodu vyváděl, a to nejprve v malých částkách přímo na transportní adresu XXXXX, později pak přes účet uživatele XXXXX nazvaného XXXXX, kterým byl jednoznačně on sám, odtud byly finanční prostředky poukazovány dále na depozitní adresy u bitcoinové směnárny XXXXX, případně na jiné účty. S odkazem na důkazy, které byly zajištěny, zejména na databázi XXXXX, která odpovídá datu 18. 10. 2013, byly dohledatelné pouze transakce do 18. 10. 2013, kdy po zpracování příslušných kategorií zboží je zřejmé, že v kategorii XXXXX (viz tabulka XXXXX) byla díky obchodování generována provize nejméně ve výši 379,31231647 bitcoinů. Tato částka byla zcela nepochybnitelně z tržiště vyvedena obžalovaným, a to v období od 1. 2. 2013 do 18. 10. 2013, kdy nicméně i následně docházelo k provozování internetového obchodu, k umožnění prodeje návykových látek, s čímž nejenže obžalovaný počítal, respektive byl s tím srozuměn, ale sám pro to vytvořil přílehlavé a relativně bezpečné prostředí tím, že systém obchodování v anonymizovaném tržišti v anonymní síti XXXXX neumožňoval snadnou identifikaci uživatelů tohoto tržiště, kdy docházelo ke skrytí jejich identity, rovněž k utajení IP adres.

Pokud jde o konkrétní vyčíslení provize, již obžalovaný takto získal, soud odkazuje na přehled kurzů v období od 1. 2. 2013 do 18. 10. 2013. Vzhledem k tomu, že bylo v podstatě nemožné rozklíčovat konkrétní transakce, k nimž mělo v souvislosti s obchody v rámci kategorie XXXXX docházet, rovněž vzhledem k tomu, že jednak kurz měny bitcoin k americkému dolaru byl extrémně kolísavý a rovněž se pohyboval kurz USD/CZK, soud s odkazem na nutnost dodržovat zásadu in dubio pro reo, tedy vždy rozhodovat v pochybnostech ve prospěch obžalovaného, zvolil kurz pro obžalovaného nejvýhodnější, tedy nejnižší pro celé shora rozvedené období. Nelze totiž nepochybně použít kurzy ke dni poukázání finančních prostředků na další účty, respektive ke dni výběru z transportní adresy XXXXX, neboť tato data neodpovídají dni, kdy byla provize získána v bitcoinech, tento postup se zejména nejvíce hodí s ohledem na značné kolísání kurzu bitcoinu k americkému dolaru. Takto tedy bylo v rámci provizí, odpovídajících obchodování s drogami, poukázáno přímé dispoziční obžalovanému nejméně 842.711,36 Kč. Nejvýhodnější kurz BTC/USD z hlediska

posouzení trestněprávní odpovědnosti obžalovaného činil 1 BTC = 66 BTC (5. 7. 2013), při převodu z USD na koruny pak 1 USD = 18,796 Kč (7. 10. 2013).

Ze zprávy Ministerstva zdravotnictví (č. 1. 3297), přitom bylo jednoznačně zjištěno, že obžalovaný není držitelem povolení k zacházení s návykovými látkami, s přípravky obsahujícími návykové látky dle zákona o návykových látkách a nebyla mu vydána licence k činnosti s uvedenými látkami kategorie 1 dle zákona o prekurzorech drog.

Z uvedeného tedy jednoznačně vyplývá, že obžalovaný neoprávněně zprostředkoval jinému omamnou a psychotropní látku a spáchal takový čin v úmyslu získat pro sebe značný prospěch, tedy přinejmenším prospěch dosahující částky nejméně 500 tisíc korun ve smyslu § 138 odst. 1, 2 trestního zákoníku. Dopustil se tak po stránce subjektivní a objektivní zvláště závažného zločinu nedovolené výroby a jiného nakládání s omamnými a psychotropními látkami a s jedy dle § 283 odst. 1, 3 písm. b) trestního zákoníku. Pokud jde o úmysl ve vztahu k získání značného prospěchu, z dokazování jednoznačně vyplývá, že přinejmenším prospěch ve výši přesahující 800 tisíc korun obžalovaný skutečně získal. Obžalovaný měl nepochybně s ohledem na provedené dokazování dostatek informací k tomu, aby se mohl dobře orientovat v prostředí darknetového obchodování, sám vytvořil strukturu obchodu, kde založil kategorii XXXXX, kterou doplnil příslušnými podkategoriemi, jež byly označeny v souladu s názvy jednotlivých návykových či omamných látek, v problematice se vyznal, obchod vytvořil za účelem skutečného obchodování, s obchodováním v tomto směru počítal a dlouhodobě z něho kořistil. Provize z obchodu s návykovými látkami nevznikly náhodou, bez závislosti na vlastní vůli obžalovaného, byť obžalovaný neměl vliv na konkrétní transakce, na konkrétní prodejce omamných a psychotropních látek. Ze shora rozvedených důkazů je však zřejmé, že obchodování s návykovými látkami tvořilo naprostou většinu veškerých transakcí, které prostřednictvím tržiště XXXXX proběhlo. Obžalovaný připravil tržiště tak, aby mohlo bez jeho zásadních zásahů fungovat, k reálným prodejm drog docházelo, z analýzy příslušných databází bylo jednoznačně zjištěné, typicky z jakých prodejů provize pocházejí, obžalovaný tuto situaci nijak neřešil, tržiště fungovalo v souladu s jeho účelem a způsobem vytvoření. Obžalovaný tak jednal v úmyslu přímém ve smyslu § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, kdy chtěl způsobem v trestním zákoně porušit či ohrozit zájem chráněný trestním zákoníkem, zde zájem na ochraně společnosti i jednotlivců proti možnému ohrožení, které vyplývá z nekontrolovaného nakládání s omamnými a psychotropními látkami. Systém, který umožňoval snadné obchodování s takovými látkami, vědomě a cíleně vytvořil, administroval, podporoval, z prodejů kořistil.

Obžalovaný dále jako provozovatel a administrátor uvedeného internetového obchodu dne 1. 12. 2013 v situaci, kdy jako provozovatel disponoval privátními klíči peněženky obchodu, odcizil celkem 840,7 bitcoinů, které převedl na svou soukromou transportní bitcoinovou adresu XXXXX, z níž byly prostředky převáděny dále, a to převážně na depozitní adresy u bitcoinových směnár. Takto získané finanční prostředky následně použil pro svoji potřebu. Konkrétní výše škody byla dovozena pomocí přepočtu kurzu BTC/USD a následně USD/CZK ke dni 1. 12. 2013. Z provedených důkazů jednoznačně vyplývá, a to již z pojednání vztahujícího se k bodu 1, že obžalovaný byl provozovatelem a administrátorem uvedeného internetového obchodu, finanční prostředky převedl, přestože k tomu neměl žádný právní důvod, kdy se tak stalo velice krátce po prolomení bezpečnosti obchodu, jež vedla k tzv. velké

krádeži, kdy byly z obchodu odčerpány bitcoiny ve značné výši. Provedenými důkazy byl jednoznačně zdokumentován finanční tok z internetového tržiště na účty, jimiž disponoval obžalovaný, kdy nebylo zjištěno, že by se na uvedeném jednání podílela jakákoli další osoba. Znalecky bylo prokázáno, že veškeré adresy, z nichž pocházejí finanční prostředky poukázané na transportní bitcoinovou adresu obžalovaného, pocházely ze skupiny XXXXX. Jediná platba byla vedena z adresy XXXXX, jež byla rovněž s obchodem spojena, kdy z dokazování vyplývá, že byla adresou k dispozici provozovatele tržiště XXXXX. Tímto byl opět obžalovaný.

Soud tedy dovozuje, že bylo jednoznačně prokázáno, že si obžalovaný přisvojil cizí věc tím, že se jí zmocnil, a způsobil tak po kurzových převodech škodu ve výši 16.156.123 Kč, tedy škodu velkého rozsahu ve smyslu § 138 odst. 1 trestního zákoníku. Obžalovaný tedy spáchal zvlášť závažný zločin krádeže dle § 205 odst. 1, 5 písm. a) trestního zákoníku, a to opět v úmyslu přímém ve smyslu § 15 odst. 1 písm. a) trestního zákoníku, kdy chtěl porušit či ohrozit zájem na ochranu vlastnictví. V tomto případě je úmysl odvoditelný z aktivního a vědomého chování obžalovaného, kdy je zřejmé, že částky nemohly být převedeny náhodně či bez jakéhokoli projevu vůle, bylo tak činěno ve velice krátkém časovém intervalu, kdy bezprostředně poté byly finanční prostředky převáděny dále, respektive bitcoiny byly prostřednictvím směnárny prodávány. Soud na tomto místě podotýká, že na právní kvalifikaci jednání nemá vliv fakt, že nebyli dohledáni konkrétní poškození. Vzhledem k charakteru tržiště a k tomu, k jakým účelům byl vytvořen, k jakým účelům především sloužil, totiž k prodeji omamných a psychotropních látek, kdy uživatelé měli zájem na skrytí vlastní identity, což systém umožňoval, je nepravděpodobné, aby se kterýkoli z poškozených přihlásil a případně žádal náhradu škody, kdy z dokazování vyplynulo, že finanční prostředky byly takto odcizeny z celkem 5438 adres, neboť finanční újma nepochybně nedosahovala újm, jež by případným prodejcem drog vznikla v souvislosti s možným trestním stíháním a následným postihem.

Pokud jde o bod 3) výroku tohoto rozsudku, dokazování se opírá v podstatě výlučně o listinné důkazy, které zčásti tvoří podklad objektivních skutkových zjištění a zčásti vyvracejí obhajobu obžalovaného T.J.. Soud zejména vycházel z protokolu o provedení domovní prohlídky a prohlídky jiných prostor a pozemků (č. l. 661 – 671), která proběhla v místě bydliště obžalovaných na adrese XXXXX, na základě zákonného příkazu k domovní prohlídce a příkazu k prohlídce jiných prostor vydaného Okresním soudem v Břeclavi. Z uvedené listiny vyplývá, že prohlídka byla provedena dne 12. 4. 2016 a v jejím rámci bylo nalezeno a následně vydáno větší množství zbraní a střeliva, kdy v koupelně v prvním patře bylo umístěno deset zbraní, z toho osm revolverů a dvě pušky, v ložnici v prvním patře pak puška, dvě brokovnice a kulovnice, z nichž jednou byla právě lovecká brokovnice dvojka bez označení, v pracovně v přízemí pak byla nalezena a následně vydána jednoranná pistole značky DEUTSCH & Co., puška SPIELBERG Brno, vzduchová puška značky Matador s optikou a vedle toho kulovnice značky GEVERT. V obývacím pokoji policie našla plynovou pušku, v garáži v přízemí pak kulovnici, na chodbě plynovou pistoli Erma-Werke, v ložnici v prvním patře plynovou pistoli, v technické místnosti v přízemí byly nalezeny tři pušky, mimo jiné šlo o pušku Ch. Andreis & Fils a pušku bez označení s tlumičem a optikou. V technické místnosti v přízemí se také nacházel další kovový revolver nezjištěné značky. Pokud jde o střelivo, toto bylo nalezeno v množství a typově tak, jak je specifikováno v uvedeném protokolu, zejména v ložnici v prvním patře, jeden náboj rovněž v policii v obývacím pokoji v přízemí, další pak v pracovním pokoji v přízemí a v chodbě v přízemí.

S odkazem na obsah odborného vyjádření z oboru kriminalistika, odvětví balistika (č. l. 1421 – 1429), zprávy Českého úřadu pro zkoušení zbraní a střeliv (č. l. 1435, 1437), zprávy Krajského ředitelství Policie Jihomoravského kraje, odboru služby pro zbraně a bezpečnostní materiál (č. l. 1441), kdy o pravdivosti a správnosti obsahu uvedených odborných vyjádření a zpráv nevznikly sebemenší pochybnosti, soud z nich tedy při vyhodnocení skutkového stavu plně vychází, bylo zjištěno, že pokud jde o zbraně specifikované ve výroku tohoto rozsudku pod bodem 3/1 – 6, jedná se zcela nepochybně v případě lovecké brokovnice – dvojky lankasterky, upravené jednoranové pušky značky SPIELBERG Brno, jednoranové pušky – větrovky značky EDGUN, model Matador, jednoranové pušky – malorážky značky Ch. Andreis & Fils a Nice, jednoranové pušky – malorážky značky ERMA a rovněž pokud jde o upravenou jednoranovou pušku puškařství Torob, o zbraně kategorie C podle § 6 písm. a) zákona č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu, pokud jde o jednoranovou pistoli označenou nápisy DEUTSCH & Co., jedná se pak o zbraň kategorie B dle § 5 písm. c) uvedeného zákona, kdy konkrétní zařazení jednotlivých zbraní pod příslušné kategorie je naznačeno a blíže vysvětleno právě v rámci zmíněného odborného vyjádření. Shora rozvedené navazující zprávy zařazení konkrétních zbraní, nalezených v místě bydliště obžalovaného, upřesňují a precizují. Stejně tak se odborné vyjádření a související zprávy zabývají nalezenými náboji, kdy takto přesně vymezují, které z nábojů, jež se nacházely v místě bydliště obžalovaného, jsou náboji, jejichž držení je podmíněno vlastnictvím zbrojního průkazu, kdy se v zásadě jedná o střelivo do zbraní zařazených v kategorii A, B nebo C. Ze zprávy Krajského ředitelství Policie Jihomoravského kraje, odboru služby pro zbraně a bezpečnostní materiál (č. l. 1439) pak soud zjistil, že obžalovaný T.J. nevlastní a ani v minulosti nevlastnil zbrojní průkaz, nemá na sebe zaregistrovány žádné zbraně, kdy ani nebyla podána žádost o vydání zbrojního průkazu, a to ke dni 4. 10. 2016. Rovněž tuto zprávu soud považuje za zcela hodnověrnou a o její správnosti nevznikly sebemenší pochybnosti.

Z uvedeného je tedy zřejmé, že v místě bydliště obžalovaného, tedy v rodinném domě, který společně se svou manželkou E.J. běžně užíval, byly nalezeny vedle zbraní, popřípadě střeliva, které mohou být drženy, aniž je požadována podmínka vlastnictví zbrojního průkazu, zbraně v počtu sedmi kusů, které nepochybně spadají pod kategorii B a C shora uvedeného zákona, není tedy možné, aby byly obžalovaným, který nikdy nevlastnil zbrojní průkaz, drženy. Toto se týká rovněž střeliva, jež je použitelné do uvedených zbraní, kdy konkrétně jde o náboje v počtu 586 kusů.

Ostatní zbraně nalezené v místě bydliště obžalovaného pak s odkazem na zmíněná odborná vyjádření spadají do kategorie D ve smyslu § 7 písm. a) zákona o zbraních a střelivu. Stejně tak střelivo, jež nespadá do počtu 586 kusů, které odpovídá užití ve zbraních kategorie A, B nebo C, ale je střelivem do zbraní kategorie D, je blíže popsáno ve zmíněném odborném vyjádření.

Pokud jde o obhajobu obžalovaného ve vztahu ke zbraním zařazeným do kategorie B a C a střelivu, které může být do uvedených zbraní použito, uvedl, že zbraně ve velké míře nakupoval na portálu aukro.cz s tím, že byl prodejci vždy ujištěn, že zbraně spadají do kategorie D, tudíž jsou volně prodejné občanům od 18 let. Doplnil, že veškeré zbraně, jež jsou na Aukru

prodávány, musí spadat právě do kategorie D. Obžalovaný tvrdil, že zbraně mu v těchto případech byly zasílány prostřednictvím České pošty, popřípadě je převzal při setkání s prodejcem na určitém místě. Pokud jde o brokovnici ráže 16 a flobertku ráže 4,5 mm SPIELBERG, tyto obžalovaný nakoupil ve Slavkově u Brna od osoby, která na veřejném bazaru prodávala historické a vzduchové zbraně. Vzduchovka EDGUN, model Matador byla zakoupena na internetové stránce bazar.huntingshop.cz. Obžalovaný tvrdil, že si ověřoval, že se jedná o zbraně kategorie D, neboť zbraně měly buďto na sobě uveden rok výroby, případně si sám podle názvu zbraně dohledával, zda se jedná skutečně o historickou zbraň. Ve vztahu ke všemu, co nakoupil na Aukru, měl zato, že vše splňuje zákonné podmínky pro zařazení do kategorie D. Tvrdil, že se ve všech případech o to zajímal, kdy sám sebe vyhodnotil jako osobu, která se vyzná v zákoně o zbraních a střelivu zběžně. Upřesnil, že zbraně nakupoval v posledních pěti letech, kdy k některým byl schopen přesněji se vyjádřit o roce pořízení, u některých nikoli. Pokud jde o střelivo, uváděl, že náboje většinou pořizoval s jednotlivými zbraněmi, v některých případech náboje koupil společně se zbraněmi u Slavkova u Brna, kdy neupřesnil, od koho zbraně a náboje pořídil, stejně tak neuvedl, od koho zakoupil náboj ráže 45 Auto, kdy pouze vypověděl, že náboj mu byl darován, nicméně dárce uvést nechtěl.

Pokud jde o prověření obhajoby obžalovaného, k důkazu byly provedeny listiny, které se vztahují k nákupnímu portálu aukro.cz, konkrétně obžalovaný předložil výpis z archivu portálu Aukro, jež se má týkat flobertky XXXXX, kromě toho předložil údajné výpisy inzerce pod jednotlivými čísly aukcí, nicméně s výjimkou již zmíněné flobertky XXXXX není zřejmé, že by některý z popisů nabízených zbraní odpovídal zajištěným zbraním zařazeným do kategorie B nebo C tak, jak je rozvedeno shora (č. l. 322 – 328). Uvedené přepisy navíc neobsahují žádný konkrétní odkaz na to, že skutečně pocházení z originální databáze, respektive archivu prodejního portálu Aukro, není žádným způsobem ověřeno, že by tomu tak mohlo být. V některých údajných textech údajných inzerátů se vyskytuje označení zbraní, jež je totožné s tím, jak jsou popsány zbraně ve výrokové části rozsudku (např. pistole ERMA, blíže nespecifikovaná francouzská zbraň), nicméně jde o označení obecné, bez přímé souvislosti s konkrétní nalezenou zbraní. Ze zprávy společnosti Allegro Group CZ, s. r. o., jež se k dotazu policie jednoznačně vyjadřovala k veškerým nákupům ze strany obžalovaného prostřednictvím portálu aukro.cz (č. l. 3318), je pak zřejmé, že se tak stalo pouze ve vztahu ke dvěma zbraním, kdy jedna z nich, konkrétně flobertka XXXXX, odpovídá zbraní zajištěné v místě bydliště obžalovaného, kdy se jedná na základě zmíněného odborného vyjádření o zbraň zařazenou do kategorie C. Ani z žádných dalších listin, jež byly postupně předkládány obžalovaným v rámci obhajoby, nebylo zjištěno, že by kterákoli z dalších nalezených zbraní, a to s výjimkou zbraně XXXXX, byla nabízena, případně zakoupena prostřednictvím portálu aukro.cz. U některých zbraní, jak již bylo řečeno, obžalovaný sám připustil, že je zakoupil od jiných obchodníků, zdroje neuvedl.

Z uvedeného jednoznačně vyplývá, že pokud jde o skutková zjištění ve vztahu k jednání uvedenému pod bodem 3) výroku, nejsou pochybnosti o tom, že obžalovaný v místě bydliště na běžně dostupných místech od blíže nezjištěné doby nejpozději do 12. 4. 2016, kdy zbraně byly nalezeny při domovní prohlídce, přechovával ve svém rodinném domě, který s rodinou užíval běžným způsobem, zbraně v počtu šesti kusů, jež jsou blíže specifikovány ve výroku rozsudku, vedle toho pak 586 kusů střeliva, které je použitelné do těchto zbraní, přičemž se jedná o zbraně, které byly jednoznačně zařazeny do kategorie B nebo C podle příslušného

ustanovení zákona o střelných zbraních a střelivu. Ve vztahu k upravené jednoranové pušce XXXXX původně ráže 6 mm, která byla v místě bydlíště rovněž nalezena a byla příslušnými experty zařazena pod kategorii C, byla s ohledem na místo, kde s největší pravděpodobností byla zbraň opatřena, totiž prostřednictvím obchodního portálu aukro.cz, zpochybněna vědomost obžalovaného o tom, že se přinejmenším mohlo v úrovni srozumění jednat o zbraň kategorie A, B nebo C, k jejímuž držení je tedy nutné vlastnictví zbrojního průkazu. Faktem je, že s odkazem na obchodní podmínky zmíněného portálu není možné jeho prostřednictvím nabízet zbraně, k jejichž držení je nutný zbrojní průkaz, takto mohou být k prodeji nabízeny pouze zbraně, jejichž držení není tímto omezeno, zde tedy zbraně kategorie D. Lze se tedy domnívat, pokud soud vyjde z tvrzení obžalovaného, podloženého listinami uvedeného portálu, že tato zbraň byla obžalovaným nabyta právě tímto způsobem, nebyla tedy potřeba obecně po obžalovaném požadovat, aby zpochybňoval fakt, že se jedná o zbraň držitelnou bez omezení.

Jiná situace je však u ostatních shora rozvedených zbraní a souvisejícího střeliva. Ze shora rozvedeného protokolu o domovní prohlídce vyplývá, že obžalovaný shromazďoval zbraně i střelivo ve větším rozsahu, měl k dispozici celou řadu zbraní i nad rámec těch, jež jsou rozvedeny shora a jejichž držení je podmíněno vlastnictvím zbrojního průkazu. Je zřejmé, že se obstarávání tohoto arzenálu dlouhodoběji věnoval, vymezil si na to určitý čas, pročítal inzerci, mimo jiné také kontaktoval osoby, které mohly zbraně poskytnout, kdy sám uvedl různé zdroje, z nichž zbraně pocházely. Nelze se domnívat, že o zbraních neměl valné povědomí, a to právě s odkazem na relativně rozsáhlou sbírku, kdy zbraně byly také doplňovány příslušným vhodným použitelným střelivem. Obžalovaný sám uváděl, že údajně řešil, zda zbraně podléhají režimu zbrojního průkazu, údajně si to ověřoval z dostupných zdrojů, na internetu, je tedy v podstatě nemožné vyvrátit, když sám potvrdil, že vyhledával informace v tomto směru, že byl přinejmenším srozuměn s tím, že se v uvedených případech nejedná o zbraně a příslušné střelivo kategorie D. Obžalovaný v rámci výpovědi dal najevo své povědomí o zařazení zbraně mezi zbraně historické, kdy věděl, že se musí jednat o zbraně vyrobené před rokem 1890, kdy nepochybně se nejedná o informaci laikům bez dalšího notoricky známou. Z uvedených okolností, kdy je zřejmé, že obžalovaný mimo jiné koncentroval svůj zájem právě na obstarávání si zbraní různého druhu a souvisejícího střeliva, je na místě dovodit, že přinejmenším musel být srozuměn s tím, že zbraně a střelivo shora rozvedené mohou být těmi, které podléhají omezením dle zákona o střelných zbraních a střelivu, tudíž k jejich držení je nutné vlastnictví zbrojního průkazu. Zbrojní průkaz nicméně obžalovaný nevlastnil, což bylo jednoznačně prokázáno.

Z provedeného dokazování a jeho zhodnocení tedy jednoznačně vyplývá, že obžalovaný se dopustil skutku tak, jak je tento popsán pod bodem 3 výroku tohoto rozsudku, tím tedy po stránce objektivní i subjektivní spáchal přečin nedovoleného ozbrojování podle § 279 odst. 1 trestního zákoníku, neboť bez povolení přechovával střelnou zbraň a ve větším množství střelivo. O prokázané subjektivní stránce bylo pojednáno shora, je tedy mimo vši pochybnost, že obžalovaný jednal minimálně v úmyslu eventuálním ve smyslu § 15 odst. 1 písm. b) trestního zákoníku, když věděl, že svým jednáním může způsobit porušení či ohrožení zájmu chráněného trestním zákonem, kdy pro případ, že je způsobí, byl s tím srozuměn. V tomto případě se jedná o ochranu zájmu společnosti na bezpečnosti lidí proti možnému ohrožení jejich života a zdraví, které vyplývá z nekontrolovatelného držení střelných zbraní a střeliva.

Při úvaze o druhu a výměře trestu soud zohlednil veškerá kritéria specifikovaná v § 39 trestního zákoníku. K osobě, osobním poměrům a dosavadnímu životu obžalovaného bylo zjištěno, že je ženatý, má dvě nezletilé děti, vyučil se zámečníkem s maturitou, živil se jako osoba samostatně výdělečně činná v oblasti informačních technologií. Ze zprávy komise k projednávání přestupku obce XXXXX bylo zjištěno, že obžalovaný nebyl pro přestupek projednáván, v opise z rejstříku trestů má obžalovaný jediný záznam, kdy byl v roce 2009 odsouzen Okresním soudem v Břeclavi pro spáchání trestného činu ublížení na zdraví, jež byl spáchán z nedbalosti dle § 224 odst. 1, 2 trestního zákona v tehdejší znění. Za uvedený trestný čin mu byl uložen trest odnětí svobody s podmíněným odkladem výkonu trestu, kdy se osvědčil ve zkušební době, rovněž vykonal uložený trest zákazu činnosti, na obžalovaného se tedy hledí, jako by nebyl odsouzen.

Obžalovanému je ukládán trest za tři trestné činy, je tedy třeba postupovat podle § 43 odst. 1 trestního zákoníku a ukládat trest úhrnný dle podmínek v tomto ustanovení uvedených. Nejprísnejší trest obsahuje ustanovení § 283 odst. 3 trestního zákoníku, dle kterého je trest obžalovanému v konečném důsledku ukládán a podle kterého obžalovanému hrozí trest odnětí svobody v rozpětí od osmi do dvanácti let.

Soud při ukládání trestu vzal v úvahu výraznou polehčující okolnost spočívající v tom, že se na obžalovaného hledí jako na osobu dosud soudně netrestanou, na druhé straně je třeba zohlednit přitěžující okolnost, spočívající v tom, že obžalovaný je trestán za tři trestné činy, z nichž ve dvou případech se jedná o zvlášť závažné zločiny. Škoda, která byla způsobena jednáním obžalovaného, popsaným pod bodem 2 výroku, více než trojnásobně přesáhla hodnotu rozhodnou pro právní kvalifikaci, rovněž je třeba zohlednit fakt, že pokud jde o skutek popsaný pod bodem 1, obžalovaný fakticky získal prospěch přesahující 800.000 Kč, kdy k dovození trestněprávní odpovědnosti by postačoval pouhý úmysl prospěch získat. Pokud jde o bod 3, i zde je třeba přihlídnout k většímu počtu držených zbraní, střeliva. Za uvedených okolností má soud zato, že je na místě uložit trest odpovídající čtvrtině zákonného rozpětí, obžalovanému byl tak uložen trest odnětí svobody v trvání devíti let. Dle § 56 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku byl obžalovaný za splnění podmínek tam uvedených zařazen do věznice se zvýšenou ostrahou, kdy nebyly zjištěny žádné okolnosti, které by snad vedly soud k využití ust. § 56 odst. 3 trestního zákoníku a k zařazení obžalovaného do mírnějšího typu věznice.

Vzhledem k okolnostem páchaní jednání uvedeného pod body 1 a 2, kdy těmito skutky obžalovaný jednak získal značný prospěch a jednak způsobil škodu velkého rozsahu, soud uložil obžalovanému také trest propadnutí věci, konkrétně částky 0,52794 bitcoinů, které byly obžalovanému zajištěny a byly následně převedeny na příslušnou bitcoinovou adresu ve správě finančního odboru policie, neboť se jedná o částku zcela jednoznačně získanou trestným činem. Vedle toho soud ukládal dle § 70 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku obžalovanému trest propadnutí věci ve vztahu k veškerým zbraním a střelivu, které jsou popsány pod bodem 3 výroku, kdy se jedná o nelegálně držené zbraně a střelivo, jde tedy o věci, které byly užity k spáchání trestného činu. Soud rovněž dle § 70 odst. 2 písm. b) trestního zákoníku rozhodl o propadnutí finančních prostředků ve výši 39.525,- Kč, které byly zajištěny při domovní prohlídce v místě bydliště obžalovaného, stejně tak jako finančních prostředků na účtech, jejichž majitelem je obžalovaný, ve vztahu ke kterým bylo rovněž jednoznačně zjištěno, že s ohledem na dobu založení uvedených účtů tyto pocházejí z trestné činnosti, respektive byly

po převedení z bitcoinů nabyty za bitcoiny získané v rámci provizí z obchodů uvedených pod bodem 1 výroku či z krádeže uvedené pod bodem 2 výroku. Konkrétní specifikace účtů a částek, které byly takto zajištěny, jsou uvedeny přímo ve výroku.

Ve věci byla rovněž obžalována manželka obžalovaného T.J. E.J., roz. B., které bylo kladeno za vinu, že v období od 21. 10. 2013 do 9. 1. 2014 měla převést na konkrétní bankovní účty uvedené ve výroku celkovou částku ve výši 4.181.139,44 Kč a dále v průběhu ledna 2014 převést na bankovní účet svého manžela další částku ve výši 820.484,50 Kč, kdy se mělo jednat o prostředky, které na účty zaslala z účtu vedeného u bitcoinové směnárny XXXXX a které jí byly zaslány jejím manželem z bitcoinových adres obchodu XXXXX, a dále z transportních bitcoinových adres XXXXX a XXXXX, kdy měla vědět, že šlo o bitcoiny, které obžalovaný získal z provizí za zprostředkování obchodů zejména s návykovými látkami v internetovém obchodě XXXXX, případně které odcizil dne 1. 12. 2013 zákazníkům v témže internetovém obchodě, v čemž obžaloba spatřovala zločin legalizace výnosů z trestné činnosti dle § 216 odst. 1 písm. a), odst. 4 písm. c) trestního zákoníku. Soud, pokud jde o dokazování, odkazuje zejména na trestní oznámení ze strany Finančního analytického útvaru Ministerstva financí, který analyzoval podezřelé transakce, kdy nebyl zřejmý legální zdroj finančních prostředků, a to na základě zpráv bank České republiky ve vztahu k účtům mimo jiné E.J., kdy zjistil návaznost mezi těmito finančními prostředky a bitcoiny uloženými ve směnárně XXXXX na účtech T.J., E.J. a M.J.. O tom, že k transakcím došlo, nejsou pochyby, a to mimo jiné také s odkazem na příslušné zprávy bankovních ústavů a především výpisy o transakcích. Dle názoru soudu byla rovněž prokázána trestná činnost T.J., jež je uvedena pod body 1 a 2 výroku rozsudku, z níž měly finanční prostředky, s nimiž bylo takto dále nakládáno, pocházet. Z provedeného dokazování nicméně nebylo zjištěno nic, co by mohlo jednoznačně vést k závěru, že to byla právě E.J., kdo finanční prostředky shora rozvedené převedl aktivním jednáním, případně pokud by tomu tak bylo, že obžalovaná měla jednoznačné povědomí o původu uvedených finančních prostředků.

Především je třeba uvést, že obžalovaná nevypovídala v přípravném řízení ani u hlavního líčení. Obžalovaný T.J. se vyjadřoval ke své manželce v tom smyslu, že jeho manželka nebyla schopná s ohledem na své znalosti a schopnosti nakládat s měnou bitcoin, pouze mu poskytla potřebné doklady, aby založil účet ve směnárně XXXXX, kdy dále již bez jakékoli její podpory provozoval transakce. Byť je tedy jednoznačně prokázáno, že na jméno E.J. byly u jednotlivých bankovních domů založeny, respektive otevřeny účty, k nimž byla rovněž vydána platební karta, přičemž dispozičním právem disponovala pouze obžalovaná J., není naprosto vyloučeno, že prostředky na účtu následně disponoval její manžel T.J.. Nebylo zjištěno, že by bylo jakýmkoli způsobem ověřováno, jaká je identita osoby, která příkaz k převodu zadává, není tedy naprosto vyloučeno, že s účty nadále disponoval pouze a jedině obžalovaný, který mohl znát příslušná přístupová hesla a postupy pro jejich užívání. Z dokazování vyplývá, že obžalovaný nepochybně sám disponoval depozitními účty ve směnárně XXXXX na jméno E.J. i svého otce M.J., stejně tak mohl pracovat s účty své manželky a tyto účty používat pro své vlastní účely, aniž o tom jeho žena měla jakékoli povědomí. Z dokazování nevyplývá nic, co by vedlo k závěru, že v předmětném období, tedy do 15. 1. 2014, měla prokazatelně E.J. jakoukoli informaci o původu finančních prostředků, které procházely jejími účty.

Za těchto okolností tedy soudu nezbylo, než ve vztahu k jednání, které je kladeno za vinu obžalované E.J., rozhodnout ve smyslu § 226 písm. c) trestního řádu o jejím zproštění obžaloby pro uvedený skutek, neboť nebylo prokázáno, že tento skutek spáchala právě obžalovaná.

Závěrem soud rozhodl ve smyslu § 101 odst. 1 písm. c) trestního zákoníku o zabrání upravené jednoranové pušky značky XXXXX, která je blíže specifikována ve výroku, neboť z dokazování vyplynulo, že se nepochybně jednalo o zbraň kategorie C, tedy zbraň, kterou není možné legálně držet bez zbrojního průkazu, nicméně s ohledem na nedostatečně prokázanou subjektivní stránku ve vztahu k této zbraňi nebylo možné ve vztahu k ní uznat obžalovaného vinným trestným činem, současně však není možné uvedenou zbraň vrátit, neboť její držení právě s ohledem na nutnost regulace užívání a držení těchto zbraní ohrožuje bezpečnost lidí či majetku, popřípadě společnosti, soud tedy rozhodl o jejím zabrání.

Soud závěrem podotýká, že pokud jde o další předměty, které byly v průběhu trestního řízení zajištěny, nepovažoval buďto za vhodné ukládat trest propadnutí věci, byly-li z majetku obžalovaného, neboť nebyla jednoznačně prokázána souvislost mezi pořízením těchto věcí, jejich úhradou a trestnou činností obžalovaného. Pokud pak jde o věci či finanční prostředky z majetku jiných osob (finanční prostředky na účtě E.J. či dalších osob, osobní motorová vozidla), zde si soud vyhradil rozhodnutí o osudu těchto věcí k veřejnému zasedání ve smyslu § 230 odst. 2, 3 trestního řádu.

P o u č e n í :

Proti tomuto rozsudku je možno podat odvolání do osmi dnů ode dne doručení jeho opisu, a to k Vrchnímu soudu v Olomouci prostřednictvím Krajského soudu v Brně.

Rozsudek může odvoláním napadnout státní zástupce pro nesprávnost kteréhokoli výroku, obžalovaný pro nesprávnost výroku, který se ho přímo dotýká, zúčastněná osoba pro nesprávnost výroku o zabrání věci a poškozený, který uplatnil nárok na náhradu škody, pro nesprávnost ve výroku o náhradě škody. Osoba oprávněná napadat rozsudek pro nesprávnost některého jeho výroku může jej napadat také proto, že takový výrok učiněn nebyl, jakož i pro porušení ustanovení o řízení předcházejícím rozsudku, jestliže toto porušení mohlo způsobit, že výrok je nesprávný nebo že chybí.

Odvolání musí být do osmi dnů od doručení opisu rozsudku také odůvodněno tak, aby bylo patrné, v kterých výrocích je rozsudek napadán a jaké vady jsou vytýkány rozsudku nebo řízení, které rozsudku předcházelo. Státní zástupce je povinen v odvolání uvést, zda je podává, byť i z části, ve prospěch nebo v neprospěch obžalovaného. Odvolání lze opřít o nové skutečnosti a důkazy.

Krajský soud v Brně
dne 9. října 2017

Mgr. Ing. Dagmar Bordovská v. r.
předsedkyně senátu

Za správnost vyhotovení:
Anna Mazlová